GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK

Kamniški občan

ŠT. 16 LETO XXIV. KAMNIK, 8. OKTOBRA 1984

● *Razprave po 13. seji CK ZKJ*

Nad probleme z delom, ne z besedami

Ugleda zvezi komunistov ne bomo pridobili z resolucijami, pač pa predvsem z doslednim bojem za uresničitev tega, kar smo se dogovorili. To velja za vse ravni delovanja komunistov – od TOZD, KS, občine, republike do federacije.

Ta misel je prevevala razpravo vodilnih družbenopolitičnih delavcev v občini Kamnik, ki jo je v okviru aktivnosti po 13. seji CK ZKJ pripravil komite občinske konference ZKS.

V pogovoru, ki se ga je udeležil tudi Ludvik Zajc, sekretar MS ZKS Ljubljana – okolica, je bilo izrečenih precej kritičnih ocen o delovanju komunistov v delegatskem sistemu, ki bi morali okrepiti svojo aktivnost zlasti v temeljnih delegacijah. Če smo dosegli, da se vodilni in strokovni delavci v TOZD vključujejo v delo delavskih svetov, pa to še daleč ne drži za delegacije, ki so marsikje prepuščene same sebi.

V kamniškem združenem delu bo treba utrditi prepričanje, da je perspektiva nadaljnjega razvoja gospodarstva v veliki meri odvisna od tesnejše dohodkovne povezanosti z dobavitelji surovin in na drugi strani z uporabniki polizdelkov in izdelkov. V tej zvezi je bil omenjen zlasti Rudnik kaolina in kalcita, ki bo moral najti trdnejše mesto v reprodukcijski verigi papirničarjev.

Velik del razprave je bil namenjen preobrazbi občinske uprave, ki še vedno ni dovolj učinkovita. Vse večjo medsebojno nepovezanost organov pogojuje tudi sedanja samoupravna organiziranost v osmih delovnih skupnostih pri sto delavcih občinske uprave. Med posameznimi upravnimi organi je premalo sodelovanja. Zato predlagajo, da s spremembo zveznega zakona o državni upravi, ki določa tako organiziranost, ne bi smeli več odlašati in omogočiti, da bi se občinska uprava organizirala kot ena delovna skupnost.

Posebej so poudarili potrebo po večji učinkovitosti uprave za družbene prihodke, ki bo morala bolj poseči v primere bogatenja mimo dela na račun družbe, ki jih bi lahko našli tudi v naši občini.

Podatek, da se je število zaposlenih v občinski upravi od leta 1981 do 1984 povečalo za 7% (v slovenskih občinah pa povprečno za 2%) ob hkratni krepitvi strokovnih služb SIS-ov in razmišljanje, da bi morali v občinski upravi ustanoviti poseben komite za družbene dejavnosti, terja od komunistov, odgovornih za to področje, resen razmislek. Vprašanje je tudi, zakaj se naša občina ni bolj vključila v organizacijo medobčinskih inšpekcijskih služb, pač pa organiziramo za vsako ceno lastne inšpekcijske službe.

Zelo razgibana in zanimiva je tudi razprava v osnovnih organizacijah ZKS. V več OO ZK so se odločili, da bodo svoje delo na podlagi predloga sklepov 13. seje CK ZKJ temeljito razčlenili na več sestankih. V ta namen so npr. v **Utoku, Šolskem centru Rudolfa Maistra** in v **osnovni šoli Frana Albrehta** določili posebne delovne skupine, ki bodo pripravile predloge ocen dela komunistov na posameznih področjih.

Komunisto v delovnih organizacijah so glavnino razprave namenili aktualnim nalogam pri stabilizaciji gospodarstva, še posebej pa odgovornosti za uresničevanje nalog na vseh ravneh. Komunisti v **Titanu** poudarjajo, da je treba čimprej ugotoviti razvojne možnosti te delovne organizacije in se dogovoriti o perspektivnih proizvodnih programih. V **Svilanitu** menijo, da je treba prenehati z administrativnim urejanjem cen, ki nekaterim omogoča doseganje izjemnega dohodka, in uveljaviti zakon ponudbe in povpraševanja. V **Alpremu** bodo morali izboljšati tehnološko in delovno disciplino.

V krajevnih skupnostih OO ZK ugotavljajo, da bi se morali komunisti iz delovnih organizacij bolj vključiti v delo na terenu (Volčji potok, Šmarca, Duplica). Dalj časa nerešeni problemi povzročajo pasivnost občanov, so menili v dupliški osnovni organizaciji, pri tem so imeli v mislih pereče vprašanje plačevanja stroškov ogrevanja in stanarin v stanovanjskih blokih.

F. S.

Ena skupna akcija za tri ugodnosti

Zgleden primer, kako se da s sodelovanjem rešiti marsikatero zagato, sta Veterinarski zavod Domžale-Kamnik in delovna organizacija Svilanit, ki sta s skupnimi močmi poskrbela, da je veterinarska pomoč še hitrejša.

Veterinarski zavod je kupil radijsko postajo, ki so jo namestili delavci Svilanita v svoji tovarni. Varnostniki te delovne organizacije so sprejeli obveznost, da bodo prek nje obveščali dežurnega veterinarja. Vsak delavnik po 14. uri ter vsako soboto in nedeljo sprejamajo telefonske pozive tistih, ki potrebujejo nujno veterinarsko pomoč v Svilanitu na telefonsko številko 831-711. Varnostnik nato prek postaje takoj obvesti dežurnega veterinarja, ki ima v službenem vozilu sprejemnik, kje ga potrebujejo.

Ugodnosti, ki jih je prineslo to sodelovanje, so številne: povečala se je varnost v Svilanitu, saj so tudi njihovi varnostniki ves čas v radijski zvezi, dežurni veterinarji lahko mnogo hitreje pridejo tja, kjer potrebujejo njihovo pomoč. Najbolj razveseljiva pa je novost za živinorejce, ki bodo tako hitreje prišlo do pomoči za živali.

M. R.

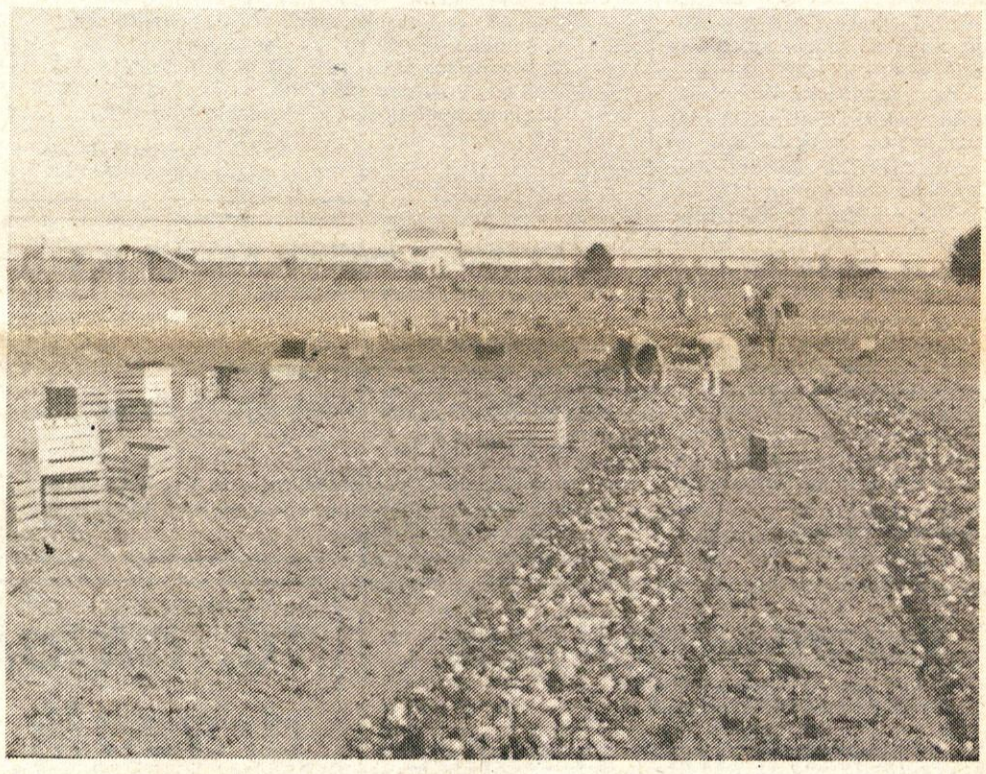

Skupščina o razvoju kmetijstva

Delegati zbora krajevnih skupnosti so na svoji zadnji seji med drugim obravnavali tudi analizo uresničevanja letošnje resolucije za prvo polovico letošnjega leta ter osnutek dolgoročnega programa kmetijstva v občini.

Analiza prvega polletja v gospodarstvu je pokazala ugodne rezultate. Proizvodnja se je povečala za 8,2 odstotka, dohodek je za 75 odstotkov večji kot lani v enakem obdobju, izvoz pa je bil letos za 23 odstotkov večji. Doseženi rezultati pa so realno skromnejši – zaradi visoke inflacije in zaradi neuspešnega preteklega leta.

Delegati so obravnavali tudi osnutek programa razvoja kmetijstva, po katerem naj bi čim več hrane skušali pridelati doma. Živinoreja naj bi bila vodilna panoga, kar je edino smiselno glede na obstoječo strukturo kmetijskih površin, od katerih je dve tretjini travnikov, precej zemljišč pa je v hribovitem svetu. Osnovni cilji v razvoju kmetijstva do leta 1990 so povečanje tržne pridelave kmetijskih pridelkov, in vključitev čim večjega števila kmetovalcev v kmetijsko proizvodnjo.

V razpravi je delegat KS Motnik menil, da so zastavljene številke previsoke, predvsem pri povečanju odkupa mleka in mesa. Iztok Jurančič, član izvršnega sveta, zadolžen za kmetijstvo, je pojasnil, da predvidevanja niso premalo previdna, saj je v kamniški občini na področju kmetijstva še zelo veliko neizkoriščenih možnosti in načrtovana povečanja proizvodnje niso niti tako zelo velika.

M. R.

Resolucija za prihodnje leto

Leto 1985, zadnje leto tega srednjeročnega obdobja, je že skoraj tu, zato je občinski komite za družbenoekonomski razvoj že pripravil resolucijo o izvajanju družbenega plana v prihodnjem letu, ki jo je že obravnaval tudi naš izvršni svet.

Razvojne možnosti občine za prihodnje leto so vpete v nadaljnja prizadevanja za krepitev socialističnih samoupravnih in družbenoekonomskih odnosov, v usmeritve dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije in v cilje, ki smo si jih postavili s tem srednjeročnim družbenim planom občine.

Prihodnje leto naj bi se družbeni proizvod realno povečal za tri do štiri odstotke, prav tolikšno naj bi bilo tudi povečanje dohodka. Take cilje bo mogoče doseči z večjo izkoriščenostjo proizvodnih zmogljivosti in delovnega časa, z boljšo oskrbo s surovinami in reprodukcijskimi materiali ter s hitrim dokončanjem že začetih naložb. Zaposlenost naj bi se prihodnje leto povečalo za 1 do 1,3 odstotka (najmočneje v obrti, za 4 odstotke), delovna storilnost v novo ustvarjeni vrednosti pa naj bi znašala 1,7 do 2,7 odstotka. Količinsko naj bi se proizvodnja poveča za 3,5 do 4,5 odstotke, izvoz realno za 15 odstotkov oziroma na konvertibilne trge za 17 odstotkov. Ob tolikšnem povečanju izvoza bi uvoz lahko povečali za 8 odstotkov. Ustvarjene investicije v osnovna sredstva gospodarstva naj bi v primerjavi z družbenim proizvodom znašala 16 odstotkov, kar bi omogočalo tudi delno nadomeščanje iztrošene opreme. V resoluciji je tudi zapisano, da si bomo še naprej prizadevali za krepitev akumulativne in reproduktivne sposobnosti našega gospodarstva in, v okviru možnosti dosegli produktivnejše zaposlovanje z večanjem števila izmen, kar bi zagotovilo tudi nova delovna mesta.

To so nekatere razvojne usmeritve, nekatere bodo opredeljene naknadno, saj recimo za skupno, splošno in osebno porabo še ni usmeritev.

● **V tem času bi že morali obravnavati tudi smernice za pripravo novega srednjeročnega in tudi dolgoročnega občinskega družbenega plana. Za zdaj je potrjen le delovni program priprave novih dokumentov, smernice pa bodo narejeno malce kasneje. Vendar naj bi kljub temu vse dokumente sprejeli pravočasno, torej do konca prihodnjega leta. Strokoven in organiziran pristop k pripravi novih razvojnih dokumentov občine naj bi zagotovilo tudi sodelovanje Biro Kamnik.**

V pripravah na volitve bo treba odpravljati slabosti v delegatskem sistemu

Sedanje gospodarske težave so še bolj aktualizirale vprašanja in probleme v zvezi z delovanjem, učinkovitostjo in nadaljnjim razvijanjem delegatskega sistema. Zato nas v tem letu in pol, kolikor nas loči do izteka mandata sedanje milijonske delegatske sestave in volitev novih delegatov, čaka še obilo poglobljenega in zavzetega dela pri analizi in odpravljanju pomanjkljivosti, ki bistveno hromijo oz. otežkočajo delo posameznih delegacij, zbore občinske skupščine in skupščine samoupravnih interesnih skupnosti.

Volilni sistem je normativno in praktično zelo okoren, zapleten, njegov rezultat pa je bolj množičnost kot kvaliteta. Ljudje večinoma ne poznajo volilnega postopka, še manj pa vedo, kdo so člani delegacij in delegati.

Zaradi vsega tega ne smemo ostati imuni tudi do spoznanj, ki smo jih ugotavljali ob letošnjih »delnih« volitvah in pa tistih pravih iz leta 1982.

Vse te izkušnje nas vedno znova opozarjajo na nekontinuirano evidentiranje, kar nas iz mandata v mandat sili v nedoslednost, vmesne rešitve in kompromise. Zahajamo v časovne stiske in improvizacije, ki jih ni moč opravičevati.

Zato nas v okviru Socialistične zveze in sindikata čakata dve veliki nalogi, ki pa bosta morali ves čas priprav na volitve potekati vzporedno. Prva je poglobljena razprava o sestavi posameznih delegacij. V preteklih dveh letih in pol se je namreč izkazalo, da nikjer niso zaživele konference delegacij, da niso zaživele posamezne delegacije (še zlasti splošne), da se postavlja vprašanje kvalitete dela posebnih, združenih ali splošnih delegacij, odprtih ali zaprtih list itd. Na vsa ta in še druga bolj podrobna vprašanja, ki so specifična za posamezno temeljno sredino, bo potrebno odgovoriti v času, ki je pred nami.

Drugi in nič manj pomemben sklop pa je evidentiranje ljudi v razne delegacije in druge samoupravne organe.

Razmere, v katerih uresničujemo naš družbenopolitični sistem, niso takšne kot v času gospodarske konjunkture, ko je bilo samoupravljanje zanimiva dejavnost delovnih ljudi in občanov. Sedaj se ljudje izogibajo dolžnosti in le malo jih je, ki pristanejo na kakšno vodilno funkcijo. Zato bo evidentiranje še posebej zahtevna naloga, ki bo zahtevala mnogo angažiranosti vseh, ne samo nekaj aktivistov na terenu.

Nalog in nerešenih vprašanj je torej veliko. Kako jih bomo rešili, je odvisno od tega, kako se bomo nanje pripravili in kako jih bomo opravljali. Zato potrebujemo predvsem veliko časa, volje in tudi nekaj samoodrekanja za dosego našega skupnega cilja: zagotoviti kvalitetno, demokratično in vsebinsko dobro volitve in izbrati delegate, ki so pripravljeni opraviti zaupano jim nalogo po svojih najboljših močeh.

J. M.

Petnajstletni razvojni načrt našega kmetijstva

Poleg turizma in drobnega gospodarstva je kmetijstvo eno od gospodarskih področij, kjer v naši občini vseh naravnih danosti in prednosti še nismo dodobra izkoristili. Torej ni naključje, da so za vse tri gospodarske veje pripravljeni dolgoročni programi, o katerih še poteka javna razprava, kasneje pa naj bi bili sestavni del dolgoročnega družbenega plana.

V programu razvoja kmetijstva za obdobje 1984 do 1990 so, izhajajoč iz sedanjih razmer, nakazane možnosti za nadaljnji razvoj družbeno organizirane tržne proizvodnje v poljedeljstvu in živinoreji. Slednja naj bi tudi v prihodnje dajala kmetom v občini večji del dohodka, možnosti pa so tudi za povečanje pridelave in odkupa žita in vrtnin. Seveda samo po sebi ne bo šlo. Živinoreja naj bi temeljila na doma pridelani krmi, za kar pa bo potrebnih več umetnih gnojil in sodobnejša tehnologija pridelovanja in spravila krme. Pomembna bodo tudi sredstva, ki jih bo sklad za intervencije v kmetijstvu vlagal v povečanje tržne proizvodnje. Bolj prizadevno pa se bo treba lotiti tudi posegov v zemljišča, kot so agromelioracije in varstvo zemljišč pred zaraščanjem, kar je seveda naloga kmetijsko zemljiške skupnosti.

Pa si načrtovani razvoj ponazorimo tudi s številkami. V občini imamo 2638 ha njiv in vrtov, 312 ha sadovnjakov, 3073 ha travnikov in 2279 ha pašnikov. S hidromelioracijami naj bi v naslednjih petnajstih letih na območju Komende, Križa in Most uredili 110 ha zemljišča, v Tuhinjski dolini 70, v Suhadolah 180 in v Rudniku 50 ha zemljišč. Agromelioracije pa naj bi izvedli v Podgorju na 120 ha, v Nevljah na 20 in v Godiču na 30 ha zemljišč. Ob tem so predvideni še drugi posegi, ki bodo omogočili boljšo organizacijo kmetijske proizvodnje in boljšo izkoriščenost zemljišč.

Hektarski donosi na zemljiščih v naši občini niso najslabši, a tudi dobri še niso. Z bolj organizirano kmetijsko tržno proizvodnjo naj bi se pridelek pšenice skoraj potrojil, od letošnjih 110 ton na 300 ton v letu 1990. Tega leta naj bi pridelali še enkrat več vrtnin kot letos, torej tisoč ton. Namolzli naj bi šest milijonov litrov mleka (letos, 3,3 milijone litrov) in za zakol zredili tisoč ton govedi, medtem ko bo letošnja prireja 350 ton. To pomeni tudi precejšnje povečanje števila živali: leta 1981 je bilo v občini 6162 govedi, prihodnje leto naj bi jih bilo 7300, leta 1990 pa 8800; od tega 4000 krav in junic, 3200 telet in mladih govedi ter 1600 bikov in volov. Ugodne naravne pogoje imamo tudi za nadaljnji razvoj ovčereje. Število ovac naj bi se od 96 v letu 1981 do leta 1990 povečalo že na 1500 glav. Okrog sto odstotkov naj bi se povečala tudi vzreja piščancev in leta 1990 dosegla 1100 ton žive teže.

Po podatkih iz leta 1982 je v občini 2020 kmetij, od tega 676 čistih, 1344 pa je tako imenovanih polkmetij. Z zadrugo stalno ali občasno sodeluje 678 kmetij, kmetija pa ima v povprečju 3,7 ha zemlje. To pomeni, da bo treba vse napore usmeriti tudi v krepitev sodelovanja med kmeti in zadrugo in na različne načine spodbujati mlade, da bodo ostajali na kmetijah.

Sredstva, ki jih bo gospodarstvo občine združevalo za razvoj kmetijstva v samoupravnem skladu za intervencije v kmetijstvu naj bi se torej v prihodnje prelivala predvsem za pospeševanje živinoreje na domači krmni osnovi, za družbeno organizirano tržno proizvodnjo, za delovanje kmetijske pospeševalne službe, za delno nadomeščanje obresti pri kreditih iz sredstev hranilno-kreditnih služb in za druge naloge.

K tem razvojnim ciljem so dodani tudi ukrepi za uresničevanje programa, v katerih so opredeljeni tudi nosilci posameznih nalog.

J. T.

Novi član izvršnega sveta

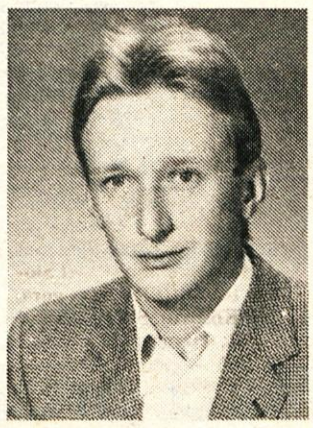

Zbori občinske skupščine so na zadnjih ločenih sejah v septembru razrešili dolžnosti člana izvršnega sveta in načelnika oddelka za notranje zadeve Zdenka Kuglerja.

Namesto njega je bil za člana izvršnega sveta in za načelnika omenjenega oddelka izvoljen Vinko Poličnik, rojen 1957 v Celju. Končal je višjo upravno šolo in nadaljuje študij na pravni fakulteti. Pred prevzemom nove dolžnosti je delal v republiškem sekretariatu za notranje zadeve. Je tudi vsestransko družbenopolitično aktiven.

OBVESTILO DIABETIKOM

V zadnji številki Kamniškega občana je bilo objavljeno obvestilo, da bodo v bodoče redni pregledi za diabetike v Zdravstvenem domu v Kamniku. Vse diabetike pozivamo, da se z evidenčnim kartonom, ki ga ima vsak diabetik, javijo za vpis v evicenco vsak ponedeljek od 13. do 15. ure v II. nadstropju zdravstvenega doma v Kamniku. Redni pregledi in kontrolni pregledi bodo za vse diabetike, stanujoče v občini Kamnik, vsak torek od 7. do 10. ure, vsako sredo od 7. do 13. ure in vsak petek od 7. do 10. ure. Diabetike, ki bodo po 1. oktobru 1984 prišli na pregled v Ljubljano, bodo poslali v ambulanto v Kamniku.

DRUŠTVO DIABETIKOV
KAMNIK

Komunalo podjetje Kamnik, p. o. Kamnik, Cankarjeva 11

objavlja potrebo

po delavcu za opravljanje skladiščenja in izdajanja materiala

za nedoločen čas.

Poleg splošnih pogojev se zahteva, da ima kandidat poklicno šolo ali končano srednjo šolo ter ustrezni tečaj za skladiščnika.

Od zamisli k dejanjem

Za dve nalogi in sicer realizacijo organiziranja mladinske samopomoči in organiziranje enote, oz. samostojnega mladinskega delovnega servisa v občini Kamnik ali pa skupaj z Domžalami, smo se že dogovorili.

V naši organizaciji ne bomo uspeli organizirati množice mladih, niti jih vpeljati v delegatski sistem in samoupravno odločanje, če ne bomo jasno postavili v ospredje naše dejavnosti, boj za konkretne interese mlade generacije, interese, ki temelje na družbenoekonomskem in političnem položaju. Ta usmeritev, sprejeta na XI. kongresu ZSMS v Novem mestu in tudi na zadnji programski seji OK ZSMS Kamnik, je ena od osnovnih usmeritev za naše delo, ki pa se žal tudi v naši občini vse prepočasi uveljavlja.

Deklarativna politična podpora organov in organizacij ZSMS že nekaj časa ni več dovolj, ko gre za konkretne posamične in skupne interese ter probleme mladih pri pridobivanju stanovanj, zaposlitve, ko gre za spore o osebnih dohodkih v OZD, vprašanja socialne varnosti, štipendijsko politiko, organizacijo koncertov in drugih prireditev, prehrano dijakov in študentov ter drugih stvari, ki zadevajo mlade.

Ob razmišljanju, kaj narediti, da presežemo konkretne probleme študentov, dijakov, mladih delavcev, brezposelnih, mladih kmetov, smo na zadnjih sejah predsedstva OK ZSMS Kamnik prišli do ugotovitve, da je treba čim prej začeti z realizacijo že začrtanih programov, ki so v interesu širšega krog mladih.

Mladinska samopomoč ali kakorkoli naj bi to obliko imenovali, naj bi obsegala strokovno (pravno, socialno), svetovalno (zaposlitev, stanovanje), družbeno in drugo pomoč mladim, ki so bodisi neseznanjeni z zakonodajo, svojimi pravicami in dolžnostmi ipd. Seveda se akcije mladinske organizacije ne smemo lotiti nepremišljeno, potrebno je analizirati interese mladih do takega organiziranja, razdelati pristojnosti takih oblik, saj za podobna vprašanja še nimamo profesionalne institucije, pritegniti mlade strokovnjake, ki bi želeli delati v takih komisija in pomagati, dobiti prostorske možnosti in poiskati določena finančna sredstva. Izkušnje namreč kažejo, da se mladi zelo poredko poslužujejo že obstoječih oblik pravne pomoči in še manj organov za vloge in pritožbe, delno zaradi najpoznavanja tovrstnih možnosti, delno pa tudi iz strahu pred pisarnami in slabo razširjeno službo brezplačne pomoči.

Komisijo za mladinsko samopomoč, ki naj bi se najprej formirala pri OK ZSMS, kasneje po potrebi in možnosti (finančne kadrovske, prostorske) tudi v večjih OZD in KS, bi pomagala tako mladim, ki iščejo nasvete v zvezi z zaposlovanjem, štipendiranjem, kot tudi tistim, ki jim je bila storjena krivica pri iskanju zaposlitve, podelitvi štipendij, na delovnem mestu, skratka tistim, ki bi se na komisijo obrnili s prepričanjem, da so jim bile kršene samoupravne pravice.

Zanimiva oblika za dijake in študente in po drugi strani tudi za združeno delo v naši občini, bi bila gotovo tudi organizacija **Mladinskega delovnega servisa.** V Sloveniji deluje sedem servisov, najbližji za dijake in študente iz Kamnika pa je v Ljubljani. Prevozni problemi, vprašanja razdeljevanja sredstev in tudi potrebe OZD, ki bi imele mnogo manj težav z iskanjem ljudi za priložnostna dela in vse slabši ekonomski ter socialni položaj dijakov in študentov so osnove, ki podpirajo organizacijo Mladinskega servisa tudi v Kamniku.

Za ustanovitev servisa je potrebno realizirati kar nekaj nalog. Nujno je ugotoviti dejanske potrebe združenega dela v Kamniku, oz. v primeru organiziranja servisa skupaj z OK ZSMS iz Domžal, še združenega dela v Domžalah, pripraviti ustanovne akte (pravilnik o delovanju, poslovanju itd.), poiskati primerne prostore za delovanje servisa in kar bo najtežje, tudi določena zagonska sredstva. Za realizacijo naloge je predsedstvo OK ZSMS imenovalo tudi delovno skupino, ki naj bi do konca letošnjega leta pripravila vse potrebno za ustanovitev servisa.

BRANE HAFNER

Gospodarnost terja komasacijo melioriranih zemljišč

Marca so se pričela dela na melioracijskem področju Komenda-Križ-Moste, ki so obsegala posek dreves (če ga niso opravili že lastniki zemljišč sami), izkop melioracijskih jarkov in odvoz zemlje v stare struge in depresije. Projekt je bil s pomočjo kmetov izboljšan, kar je potrdila tudi revizijska komisija pri Zvezi vodnih skupnosti Slovenije. Predračunska vrednost komasacije je bila 27.137.678,40 din, njeno dokončanje pa ovira slabo vreme, saj je treba opraviti še nekatera zemeljska dela in položiti drenažne mreže.

Hrati z melioracijo se izvajajo tudi priprave za izvedbo komasacije, saj bi z zložbo kmetijskih zemljišč in ponovno razdelitvijo med prejšnje lastnike, tako da bi dobil vsak lastnik čim bolj zaokroženo celoto, zagotovili pogoje za kar najekonomičnejšo kmetijsko proizvodnjo. Predračunska vrednost predvidene komasacije je 3.534.300 din, sredstva pa bodo zagotovile Zveza vodnih skupnosti Slovenije, občina Kamnik in Kmetijska zemljiška skupnost občine Kamnik. Lastnik zemljišča bo plačal le mejne kamne.

Po podatkih Emone – Kmetijska zadruga Domžale je že pripravljena zasnova ureditve komasacijskega območja Komenda-Križ-Moste, izvedeno pa naj bi bilo že tudi vrednotenje zemljišč. Pobudo za uvedbo komasacije je obravnavala tudi skupščina Kmetijske zemljiške skupnostik občine Kamnik, ki je menila, da je komasacija melioriranih zemljišč zaradi gospodarne rabe teh zemljišč potrebna in tudi gospodarsko upravičena. Na svoji prvi seji se je sestal tudi melioracijsko-komasacijski odbor in obravnaval tekoče probleme ki zanimajo komasacijske udeležence. Tako je bilo med drugim tudi sklenjeno, da se obvesti komasacijske udeležence, da je do uvedbe komasacijskega postopka še mogoča prodaja in menjava kmetijskih zemljišč, podrobnejša pojasnila pa bodo posredovana na krajevno običajen način. Poleg tega je odbor tudi izvolil enega člana v komisijo za izvedbo komasacijskega postopka, ki bo vodila komasacijski postopek.

Zaradi pomena, ki ga ima uvedba komasacijskega postopka za samo področje Komende, Most in Križa, pa tudi za izvedbo enakih del v prihodnjem srednjeročnem obdobju, bomo o aktivnostih pri izvedbi komasacije, pa tudi o pravicah in dolžnostih vseh, ki v tem posopku sodelujejo, v prihodnje o tem še pisali.

M. J.

10. oktober – dan kovinarjev, praznik Titana

Dan kovinarjev Jugoslavije – to je bil rezultat ene od akcij za čim bolj slovesno praznovanje Titovih in partijskih jubilejev. Ker je tovariš Tito delal v Titanu v letih 1911 in 1912, smo se delavci naše tovarne na svojih zborih 13. in 14. junija 1977 odločili, da predlagamo republiškim in zveznim organom zveze sindikatov naj bi 10. oktober proglasili za dan kovinarjev Jugoslavije. Ta dan je leta 1910 tovariš Tito postal član sindikata kovinarskih delavcev Hrvaške in Slovenije.

Naš predlog so obravnavali delegati na 1. konferenci kovinarjev Jugoslavije in ga 10. oktobra 1977 tudi sprejeli. Konferenca, na kateri je bil tudi predstavnik naše delovne organizacije, Franc Spruk, je potekala kot zaključek 1. tekmovanja kovinarjev Jugoslavije v Zagrebu.

V naši delovni organizaciji dan kovinarjev praznujemo že od leta 1977 dalje. Kasneje se je porodila ideja, da bi bil ta dan tudi praznik naše DO. To sicer ni obletnica rojstva naše tovarne, saj vemo, da je pan Špalek kupil takratno podjetje že aprila 1896, vendar je za naše današnje delo in življenje 10. oktober vendarle pomembnejši. Preteklih 88 let obstoja in dela naše tovarne je bilo vedno zelo burno. Prva kriza v podjetju je nastala že po 15 letih, predvsem zaradi zakonskih težav lastnika. V prvih letih je bil vzpon podjetja bliskovit, potem pa so se vrstile večje ali manjše težave in krize vse do leta 1925, ko je našo tovarno kupila firma OLT iz Osijeka. Naša tovarna je postala last mednarodnega kapitala. Do leta 1933 je podjetje počasi napredovalo, do leta 1939 pa je bil napredek izreden. Iz tega obdobja je današnjim delavcem tovarne Titan ostal čudovit spomin, ki ga hranimo v muzeju – mnogo zelo lepih in tehnično izdelanih proizvodov. Uspehu je sledilo obdobje težkih časov – vojna. V tem obdobju je bila naša proizvodnja usmerjena v vojne namene. Kot že večkrat v preteklem obdobju, so v tem času naši delavci spet pokazali visoko zavest do domovine in pravice. Življenje za svobodo je žrtvoval skoraj vsak deseti član kolektiva. Po vojni vihri je bil 20. maja 1945 Titan postavljen pod državno upravo LRS, leta 1946 je postala tovarna last državne uprave FLRJ. Zadnjega lastnika – štirinajstega po vrsti, je dobila tovarna 23. februarja 1948. Postala je splošno ljudsko premoženje. Do zadnjega lastništva nas je pripeljal naš nekdanji sodelavec, človek, ki je imel svoje delovne delnice tudi v naši tovarni, tovariš Tito. Zadnje lastništvo je najdaljše v vsej zgodovini naše tovarne. Ker smo mi gospodarji, smo sami zainteresirani za napredek naše tovarne. Danes je Titan, s približno 1500 zaposlenimi, pomemben člen v slovenski in jugoslovanski kovinarsko-predelovalni industriji, saj daje na jugoslovansko tržišče velik delež proizvodov, ki so namenjeni investicijski izgradnji najrazličnejših objektov in široki potrošnji. Poleg tega pa postaja iz leta v leto pomembnejša članica v skupnosti tistih delovnih organizacij, ki hočejo z uveljavljanjem na tujem tržišču dati jugoslovanskemu gospodarstvu trdnejšo osnovo. Tako uveljavitev je možno doseči le s kvalitetnim delom. Dokaz visoke kvalitete proizvodov je prodaja na zahtevna tuja tržišča, kjer se srečujemo z močno konkurenco.

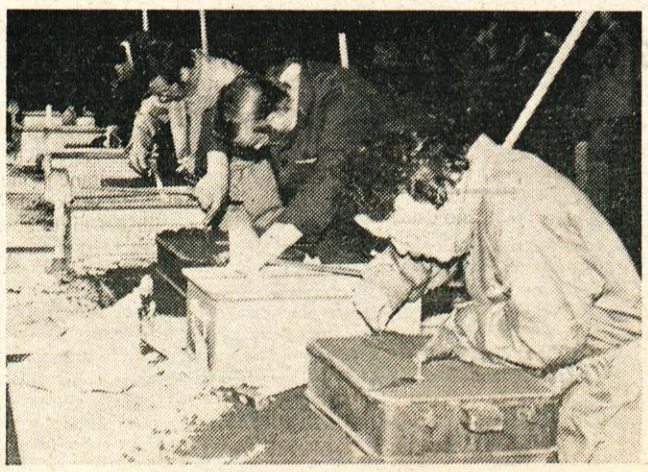

Za take dosežke gre zasluga vsem pridnim delavcem, zlasti pa tistim, ki so dolga leta zaposleni v naši delovni organizaciji in so z izredno prizadevnostjo in velikokrat tudi z odrekanjem prispevali h graditvi delovne organizacije.

Skoraj tretjina prehojene poti je tesno povezana z delavskim samoupravljanjem, saj smo na uspehe, dosežene v samoupravni družbi lahko ponosni. V vsem tem času smo se zavedali, da je naša usoda v naših rokah in da moram tako sebi kot tudi širši družbeni skupnosti zagotoviti dober danes in še boljši jutri. Tudi uspehi našega kolektiva so taki, da smo nanje lahko ponosni. Dan kovinarjev in naše praznovanje pa nam bosta spodbuda za uspešnejše delo v prihodnje. Prav maršal Tito, ki je bil kovinar in obenem naš delavec, je bil tisti, ki je dal vso podporo praznovanju tega dneva.

Vsem sedanjim in nekdanjim delavcem Titana, ki so s svojim delom prispevali k doseženim uspehom, ob jubileju čestitamo z željo, da bi se delovna organizacija tudi v prihodnje razvijala tak uspešno kot doslej.

M. M.

XVII. srečanje delavske solidarnosti v Strumici

Vsako leto je mesec september, že kar 17 let zapored, izbran za karavano delavske solidarnosti, na kateri se srečajo delavci, člani sindikalnih organizacij osmih pobratenih mest Jugoslavije. Ta mesta so: Gornji Milanovac (Srbija), Kamnik (SR Slovenija), Kotor (SR Črna gora, Peć (AP Kosovo), Slavonska Požega (SR Hrvaška), Strumica (SR Makedonija), Travnik (SR BiH) in Zrenjanin (AP Vojvodina).

Letos je bil ob začetku tretjega kroga ali ob sedemnajsti karavani kot prav spočetka naš cilj mesto Strumica na jugovzhodu Makedonije. Osnovne organizacije sindikata v kamniških delovnih organizacijah so med svojim članstvom tokrat zbrale 42 članov, ki so se udeležili letošnjih srečanj. Skupina je krenila na približno 1200 km dolgo pot že v sredo 19. septembra, da je pravočasno, 20. septembra, prispela v Strumico na začetek srečanja.

Potovanje je bilo dolgo, vendar zanimivo. Velik del naše vožnje je potekal po panonski ravnini, kjer je bilo desno in levo videti predvsem bogate njive dozorevajoče »zlate« koruze. Seveda so bili zanimivi tudi kraji. Tako smo se peljali mimo Okučanov, kjer se proti severu, odcepi cesta v 36 km oddaljeno, z nami pobrateno Slavonsko Požego, proti jugu pa v 250 km oddaljeni Travnik. Čas seveda ni dopuščal, da bi se ustavljali. Kompasova šoferja sta izmenoma sorazmerno hitro in varno poganjala naš dokaj udobni in poslušni avtobus proti vzhodu in ga ustavila šele v Sremski Mitrovici, da smo si udeleženci karavane potešili lačne želodce. Skozi naše glavno mesto Beograd nismo potovali na hitro, pač pa smo se ustavili za nekaj časa, na Dedinju, ob povojni Titovi delovni postojanki in si jo dodobra ogledali.

Naša pot se je obrnila proti jugu in nas popeljala proti Nišu, znamenitem že v rimskem času, pa vse do današnjih dni. Iz njegove zgodovine je posebno grozljiva obletnica, ko je turška vojska maja 1809. leta pri Kamenici blizu Niša premagala srbsko vojsko in 962 posekanih glav ubitih Srbov vzidala v Čele Kulo. Spomenik smo si ogledali.

Sorazmerno hitro sta nas šoferja naslednjega dne premaknila v oddaljeno Skopje. Za ogled po potresu 1963. zgrajenega novega glavnega mesta Makedonije bi potrebovali ves dan, vendar nas je preganjal čas in smo si mogli ogledati le središče mesta. Lepo je in bogato.

Pa spet »pot pod noge« in po precejšnjih zalogajih kilometrov vožnje po valovitih dolinah smo zadovoljni in niti ne preutrujeni prispeli pred Strumico, kjer so nas sprejeli domačini, postregli pa fantje in dekleta v bogatih makedonskih narodnih nošah na star slovanski način s kruhom in soljo. Zaradi zaprašenega grla pa seveda tudi s šilcem svojstvene domače mastike. Tu smo bili priča prijetnim prisrčnostim, ko so si segali v roke, znanci in prijatelji, delavci – člani sindikatov iz pobratenih občin.

V Strumici je zvečer na dan prihoda udeležencev XVII. srečanja delavske solidarnosti domače kulturno-prosvetno društvo po pozdravnem nagovoru na ploščadi pred spomenikom ugledne zgodovinske osebnosti Goce Delčeva pripravilo bogat kulturno-umetniški program. Po zaključku nas je občinski sindikalni svet Strumica porazdelil v bližnjem zdravilišču Banja Bansko na prenočevanje v dva pred nedavnim zgrajena nova sodobna hotela. Bansko je znana in zanimiva vas po najmočnejših in najtoplejših zdravilnih mineralnih vrelcih, katerih temperatura je ob izlivu na površje kar 75 stopinj C.

Strumička kotlina spada med zelo rodovitne makedonske pokrajine (mediteranski podnebni vplivi, dobro namočena, zelo rodovitna, pa tudi umetno namakana zemlja), v sadovnjakih imajo celo smokve, na njivah pa bi se naši otroci raztepli kot na paši, ko bi s korenik naruvanih grmičev obirali »kikiriki«.

Vendar ogled delovnih organizacij drugega dne našega bivanja pri njih potrjuje, da se strumička občina ne ukvarja samo s kmetijstvom, pač pa je tudi industrijsko dobro razvita. Udeleženci karavane so si po skupinah ogledali osem zelo uspešnih in napredno organiziranih delovnih organizacij: Predilnica bombaža »Strumičanka«, tovarna za proizvodnjo, predelavo in promet tobaka »Boris Kidrič«, tovarna za proizvodnjo alkoholnih pijač »Grozd«, modna konfekcija »Geras Cunev«, kmetijski kombinat »Plodno polje«, kovinska industrija »Metalpres«, pohištvena industrija »Treska« in sanitarna keramika »Sankeram« Makedonija. Veliko so nam pokazali in s tem podkrepili naše mnenje, da so delavni in zato pa tudi bogati v proizvodnji.

Seja predsednikov sodelujočih občinskih sindikalnih svetov je ob navzočnosti funkcionarjev, kot so Stojan Stojčevski, član predsedstva ZS Jugoslavije, dr. Aleksander Dončev, predsednik republiškega sveta ZS Makedonije, Vasko Tegovski, sekretar istega foruma, potrdila pomen sodelovanja in srečanj sindikatov osmih občin iz republik in AP Jugoslavije.

Seja predsednikov je ponovno podprla sodelovanje na kulturnem, športnem in turističnem in še bolj ter več na gospodarskem področju. Za sodelovanje na gospodarskem področju bi se morali zavzemati izvršni sveti občinskih skupščin in delovne organizacije same.

Med pomembne in bogate točke delovnega programa XVII. srečanja delavske solidarnosti moramo šteti obisk Kira Gligorova, ki nam je v svojem predavanju posredoval razmišljanja o vlogi sindikatov pri uresničevanju dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije.

Pestro izbrano in zmeraj dobro razpoloženo delegacijo sindikata iz Kamnika je v Strumico vodil predsednik občinskega sindikalnega sveta Frac Sikošek, v pomoč pa mu je bil vseskozi sekretar OS ZSS Darko Spruk. Oba sta bila dobro razpoložena zaradi dobrega razpoloženja udeležencev, udeleženci pa zadovoljni zaradi njunega tovariškega prizadevanja. Za dobro voljo in razpoloženje skupine so poskrbeli tudi vsi drugi udeleženci, še posebej pevci.

Delavska srečanja so že vnaprej načrtovana in bodo 1985. v Gornjem Milanovcu v Šumadiji, 1986. leta v Peći na Kosovu, 1987. leta pa že v Kamniku.

VINKO DOBNIKAR

Dnevi narodne noše, folklore in obrti

Tradicionalna prireditev našega mesta, štirinajsta po vrsti, je bila letos organizirana s sodelovanjem Turističnega društva Kamnik, Turistične poslovne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij občine Kamnik – Folklorna skupina »Kamniška Bistrica«, pokrovitelj pa je bila občinska skupščina.

Prireditev je bila tesno povezana z obrtjo, saj je bilo že v četrtek, 6. septembra postavljenih na Titovem trgu in v Maistrovi ulici 40 stojnic, na katerih so kamniški in okoliški obrtniki ponujali številnim obiskovalcem raznovrstno blago. Isti dan je bila odprta razstava obrti, ki jo je pripravilo Združenje obrtnikov iz Kamnika.

V petek zvečer so nastopili ljudski pevci in godci na Titovem trgu, sledilo je ljudsko rajanje.

V soboto so prireditev obogatile še številne folklorne skupine in pa gostujoča skupina »Orlec Loznati« z otoka Cresa.

Težko pričakovana nedelja in praznik narodnih noš, se je predramila v dežju. Kljub temu so priprave potekale z optimizmom in v prepričanju, da se bo vreme izboljšalo. In res, izza temnih, mokrih oblakov je pokukalo sonce, ulice so oživele, prihajale so množice narodnih noš, nove folklorne skupine in pa številni gledalci. Vrstile so se prireditve: sprejem vodij skupin folklore in narodnih noš pri predsedniku skupščine občine Kamnik, nato nastopi gostujočih folklornih skupin »Wörthersee« iz Celovca, »Lucinico« iz Gorice, Zeleni Jurij iz Črnomlja, Orles Loznati s Cresa in domačinov.

Že od 14. ure dalje pa se v našem mestu skoraj bi bilo moč prestopiti. Pločnike in prostore ob cesti, kjer naj bi se odvijala glavna prireditev – sprevod narodnih noš, je zasedla pisana tisočera množica ljudi od blizu in daleč. Točno ob 15. uri so fanfare naznanile pričetek povorke. V mimohodu se je zvrstilo 20 krajev, od koder so prišle narodne noše in folklorne skupine. Prva skupina je bila kamniška, in sicer godba, konjeniki z zastavami, za njimi skupina noš iz Kamnika, planšarji, lovci, gasilci, noše iz Nevelj, Podgorja, Mekinj, Stahovice, Duplice, Perovega in folklorna skupina »Kamniška Bistrica«. Nato mengeška godba, noše iz Mengša in folklorna skupina, noše iz zamejske ŽITARE VASI, »Wörthersee« iz Celovca, Javornik – Koroška Bela, Zeleni Jurij iz Črnomlja, noše iz Cirkovcev, iz zamejskega Lucinico (Lučnik) Gorica, voz z nošami iz Tunjic, iz Most, Cerkelj na Gorenjskem, Domžal, Komende, Ljubljane, Primskovega pri Kranju, Radomelj, godbe itd. Nastopajočih je bilo okoli 800, gledalcev pa preko 15.000. Na častni tribuni so bili povabljeni gostje, med njimi pa tudi celovški župan Leopold Guggenberger.

Po končanem sprevodu so bile vse kamniške ulice dobesedno preplavljene od množice ljudi.

Sledil je nastop folklornih skupin iz Slovenije in zamejstva, kakor tudi Delova nagradna igra.

Dneve narodnih noš je zaokrožilo veselo rajanje na Titovem trgu in Trgu prijateljstva, ki je trajalo pozno v noč.

Vsi, ki so obiskali naše mesto in si ogledali prireditve, so imeli možnost obiskati tudi numizmatično razstavo, ki je bila pripravljena v počastitev 40-letnice ustanovitve Denarnega zavoda Slovenije, dalje razstavo malih živali, vse kulturne spomenike, galerije in muzeje. Posebno pozornost obiskovalcev pa so pritegnile tudi kamniške izložbe, v katerih so skrbno in lepo opremile mnoge etnološke primerke Mare Pucljeve in kamniškega muzeja aranžerke trgovskega podjetja »Kočna«. Pohvalo za domiselno izložbo zasluži tudi Neža Stele. Turistično društvo se za sodelovanje pri strokovnem etnološkem delu zahvaljuje tudi tov. Božu Ravnikarju in za likovno pomoč prof. Kovačevi.

Prizadevali si bomo, da bo jubilejna, XV. prireditev v letu 1985 pravtako dosegla svoj namen in dala svoj prispevek k razvoju turizma v občini Kamnik.

– MDŽ –

Igre brez meja – Tunjice 84

Mnogim Kamničanom in okoličanom so Tunjice dobro znane. Za kratek sprehod, nabiranje gob ali za nedeljski izlet je to zelo privlačen kraj. Prebivalci pa si želimo v naš vsakdan vnesti nekaj sprememb. Mladinci se trudimo, da bi kakorkoli popestrili naše življenje. Že nekaj let pripravljamo športna, kulturna, družabna srečanja, prireditve, veselice in sploh vse, kar nam pride na misel in kar lahko uresničimo. Ena od takih prireditev so tradicionalne igre brez meja, ki vsako leto privabljajo več tekmovalcev, predvsem pa gledalcev. Letos so bile že četrte.

Z veseljem in navdušenjem se vedno lotimo priprav, nato pa pridejo skrbi. Kolikor nas že je, vedno nas je premalo za vse priprave. Brez pomoči starejših krajanov bi bili gotovo reveži, tako pa nam zmeraj znova uspe, da pripravimo prireditev. Letos gre še posebna zahvala vsem gospodinjstvom, ki so nam podarila nagrade za srečelov, s katerim smo krili vse stroške prireditve.

Omenila sem probleme, ki nas ob tem tarejo. Tak problem je tudi, kje imeti prireditve. Na travnikih je sredi poletja trava, igrišča nimamo in tako se lahko zahvalimo le dobri volji in velikemu razumevanju dveh kmečkih gospodarjev, ki nam vedno odstopita svoja travnika. Ko nam vse to uspe, ko pripravimo program, dobimo sodnike, ekipe in tekmovalce, si kar malo oddahnemo. Potem je vse odvisno od vremena. Letos nam je kar pošteno zagodlo. Lepo nedeljsko dopoldne se je spremenilo v deževno nedeljo. Neprestane plohe so nam odgnale zelo veliko gledalcev (toliko jih še ni bilo v Tunjicah), pa tudi razpoloženje je bilo vedno bolj »mokro«. Toda naši vrli sodniki: Maleš, Sodnik, Sedušak in Golob so ob pomoči Frančka izpeljali igre do konca in znan je bil zmagovalec. To so bili mladi iz Bočne, ki so se iger letos prvič udeležili, zato so bili uspeha še bolj veseli. Drugo mesto je osvojila ekipa Šmartnega, tretji pa smo bili domačini. Ostale ekipe, iz KIK-a, Tuhinja, Čemšenika, Kočne, POK ZSMS Kamnika in Mekinj pa so imele manj športne sreče in so si razdelile ostala mesta.

Iger je bilo pet: od iskanja žogice v senu, teka na plohih, prebadanja balonov z zavezanimi očmi, prenašanja vode na hrbtu, do rdeče niti – to plezanje po lestvi. To so bile naše igre. Zanimive, zabavne, napete. Ne verjamete? Pridružite se drugo leto množici obiskovalcev, ki prihaja vsako leto k nam na ogled prireditve, nato pa se boste tako kot vedno zavrteli na veselici ob dobri glasbi in pijači.

DRAGICA

Žaganje drv – Lužar, Šmarca 25 d, tel. 832-739, od 11. do 12. ure.

Montaža TV anten. Matija Zibelnik, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-194.

Otroško posteljico z jogijem in posteljnino prodam. Tel. 832-775.

Enosobno pritlično družbeno stanovanje (brez centralne) v Kamniku zamenjam – s soglasjem – za večje. Zadnik Ana, Kranjska 4č.

Zaposlim delavca za delo na žagi in delavnici lesne galanterije. OD 28.000 do 30.000. Janez Podbevšek, Golice 14, Laze v Tuhinju.

Numizmatična razstava

Ob dnevih narodnih noš je bila v prostorih obrtnega združenja Kamnik razstava starih kovancev in bankovcev. To je bila prva samostojna razstava, saj je prej numizmatično društvo delovalo v sklopu filatelije. Ta razstava ni bila namenjena samo zbiralcem starega denarja, ampak tudi 40-letnici ustanovitve prvega denarnega zavoda Slovenije.

Okrog leta 1750 so se v Evropi pojavili prvi bankovci, medtem ko so jih imeli Kitajci že dobrih 1000 let. Prvi bankovci, ki so jih uporabljali tudi pri nas, so bili avstrijski guldni. Leta 1880, so se pojavile prve oblike posojila v obliki papirja.

Po pariški revoluciji 1848 so Madžari začeli tiskati denar v štirih jezikih, uporabljali so ga tudi v Sloveniji. Leta 1919 so se uveljavile kot plačilno sredstvo avstroogrske krone. Da bi bil denar veljaven, je bil sprva žigosan, nato graviran, z znamko, vsaka posojilnica je morala odtisniti tudi svojo štampiljko (Kamnik, Tunjice).

Prvi slovenski dinar, imenovan »vinar«, so tiskali v Parizu 1919. Na eni strani je bilo francosko, na drugi pa srbohrvaško besedilo. En dinar je bil vreden 4 krone (ker so bili ljudje bolj vajeni kron). Leta 1920 se je pojavil bankovec JUR. Tako se je imenoval, ker je bil na njem upodobljen jur na konju. Med okupacijo 1941–1945 so pri nas uporabljali nemške marke, italijanske lire in madžarske forinte. Narodna banka Kraljevine Jugoslavije je leta 1945 v okolici Kočevja tiskala partizanski denar, ki so ga partizani nosili kar v nahrbtnikih; zato so Denarni zavod Slovenije imenovali kar »Narodna banka v nahrbtnikih«. V tem času se je pojavil tudi tako imenovani Rupnikov denar in nemški ponaredki, na katerih je na hrbtni strani pisalo: »Ta denar je prav tako ničla kakor obljube iz Moskve in Londona«. Leta 1944 so denar tiskali v Sovjetski zvezi, kot plačilno sredstvo so se pojavili tudi boni in odkupni boni za kmete.

Leta 1892 so bili kovanci na našem ozemlju 1 para, pol dinarja. Črna gora je imela svoj denar, imenovan perperji. SHS je 1920. leta izdala kovance za 5, 10 in 25 para. Leta 1925 so bili v obtoku kovanci s podobo kralja Aleksandra, 1931–38 pa kralja Petra II. Leta 1945 je Demokratična federativna Jugoslavija izdala kovance za pol, enega in 25 dinarjev. Po vojni so bili v obtoku kovanci za 1, 25 in 50 dinarjev. Leta 1970 so natisnili kovance za 1, 2, 5 din, na katerih piše »Fiat panis« (dajte nam kruha), ki so v obtoku še danes. Ob 85-letnici je bil izdan srebrn kovanec s Titovo podobo. Ob 60-letnici vukovarskega kongresa so bili izdani trije kovanci s Titovim likom. Ob 40-letnici prihoda Tita na čelo partije sta bila izdana dva kovanca z njegovim likom. Jubilejni kovanci so bili izdani tudi ob obletnici Sutjeske, Neretve, za svetovno prvenstvo kajakov, teniško prvenstvo in splitsko prvenstvo.

Na razstavi je bila tudi knjiga, ki govori o partizanskem denarju. Razstavo so omogočili LB PE Kamnik, obrtniki in Obrtno združenje Kamnik, ki je za razstavo odstopilo svoje prostore.

MAJA KOROŠEC

Poslovanje pa tako

V zvezi s spiskom dolžnikov za centralno ogrevanje v 15. št. Kamniškega občana z dne 24. 9. 1984, ki ga je posredoval SKG Kamnik, bi rada povedala naslednje:

Vse obveznosti za centralno ogrevanje za obdobje od 1. 1.–31. 7. 1984 imam poravnane do 13. 7. 1984. Dne 15. 9. 1984 sem dobila opomin od SKG Kamnik za plačilo centralnega ogrevanja za obdobje od 1. 1.–30. 4. 1984. Zadevo sem skušala urediti telefonsko s tov. Slokanovo, 19. 9. 1984 sem ji dostavila fotokopije položnic, iz katerih je razvidno, da je bil opomin brezpredmeten. Zato sem bila zelo neprijetno presenečena, ko sem se znašla v Kamniškem občanu med dolžniki. Sprašujem se, kako je možno, da SKG objavlja septembra nepreverjene podatke za obdobje do konca julija, če istočasno nima urejene evidence niti do konca aprila.

Glede vsega omenjenega sva oba z možem posredovala pri SKG Kamnik. Tovariš Rojc in tovaršica Urankarjeva sta obljubila, da bo SKG ukrepala v zvezi z nepravilno objavo. Upam, da ne z enako hitrostjo, kot urejajo evidenco v svojem knjigovodstvu.

MAJDA KOBAV
Zikova 1, Kamnik

O razvoju turizma in obrti

Razgibani javni razpravi o dveh dokumetnih: dolgoročnem programu razvoja turizma in dolgoročnem programu razvoja drobnega gospodarstva v naši občini so se pridružili tudi člani SZDL na Duplici. V načelu občani pozdravljajo zamisel, da obeh pomembnih področjih ne rešujemo več od danes do jutri, pač pa se dogovorimo za dolgoročne usmeritve. V tem smislu predlagajo, da bi zlasti na področju turizma jasneje opredelili, katere naloge imajo prednost in da bi potem to tudi upoštevali pri sprejemanju letnih planov.

Če želimo, da **turizem** ne bo samo parola, pač pa bo, upoštevajoč naše naravne danosti, postal pomembna gospodarska dejavnost, potem moramo že v osnovni šoli začeti razvijati odnos otrok do turizma. V predlogu programa pogrešajo naloge na področju ureditve prometa, tako v samem Kamniku, kot v prometni povezavi Ljubljane s Kamnikom. Z zgraditvijo priključne ceste na obvoznico bi bilo treba čimprej staro mestno jedro osvoboditi prometa in ga nameniti predvsem pešcem. Čimpreje je treba doseči, da bo kamniška progra dobila status javne železniške proge in uvesti tudi sobotne in nedeljske vlake, še posebej za smučarje in druge turiste, ki obiskujejo Veliko planino. V program je treba vključiti tudi Arboretum Volčji potok kot našo pomembno naravno znamenitost.

Nadaljna usoda termalnega vrelca Vaseno ne bi smela biti prepuščena samo krajevni skupnosti Srednja vas, pač pa bi moral biti razvoj tega območja vključen v občinski program razvoja turizma. Razvoj Velike planine je v programu obravnavan predvsem z vidika dostopa (gondola, cesta), nič pa ni govora o dopolnitvi komunalne opremljenosti tega območja (elektrifikacija, preskrba z vodo, z živili itd.). V programu se bo treba jasneje opredeliti, v kakšnem obsegu oziroma če je sploh smotrno graditi nove počitniške koče na tem območju. V zvezi s prenočitvenimi možnostmi za turiste v naši občini so menili, bi bilo potrebno enkrat bolj odločno razčistiti vprašanje, kako so bila namensko oziroma nenamensko porabljena posojila za prek 600 zasebnih turističnih sob, ki so jih posamezniki dobili pred leti in kako te sobe vključiti v turistično ponudbo.

V razpravi o **razvoju drobnega gospodarstva** je bilo izraženo mnenje, naj bi prednost namenili storitveni obrti, ki jo v naši občini primanjkuje. Poudarili so tudi, da pri prodaji lokalov s strani gradbenega podjetja ne bi smel prevladati le interes po čimboljšem vnovčenju lokala, ne da bi pri tem upoštevali potrebe občanov v KS po določenih storitvah. Zato bi se moral razpis pri prodaji lokala glasiti namensko za določene dejavnosti. Občani krajevne skupnosti Duplica so že ob sprejemanju zazidalnega načrta za sosesko Bakovnik postavili pogoj, naj se stanovanjski bloki gradijo le, če bodo hkrati zagotovljene tudi družbene in storitvene dejavnosti (šola, trgovina, pošta itd.). Ta dogovor pa se sedaj ne uresničuje, kar že povzroča, zlasti zaradi premajhnih šolskih prostorov, vedno večje težave in nezadovoljstvo med občani. Zaostajanje infrastrukture bo treba čimprej odpraviti ali pa prenehati z gradnjo »spalnih« naselij.

F. S.

Delali smo v Eti

Pred nekaj dnevi smo se učenci 8. a razreda OŠ Toma Brejca prostovoljno odločili, da bomo šli v Eto – obrat Mengeš pomagat pri čiščenju paprik. V Eti so nas z veseljem sprejeli, kajti na višku je bila sezona paprik in delovnih moči jim je primanjkovalo. S tem so nas razveselili, saj smo želeli spoznati delo in pa tudi, kako težko delavec zasluži denar.

Že v sredo po pouku smo učenci našega razreda – razen nekaterih – nervozno čakali avtobus. Čimprej smo hoteli videti, kaj bomo delali, kako to zgleda in drugo. Kmalu smo si lahko potešili radovednost. Nadzornica nam je povedala, da bomo čistili paprike in z marljivim delom tudi nekaj zaslužili. Te spodbudne besede so nam vlile moči. Kmalu smo se znašli pred kupom paprik. Čiščenje nam ni delalo preglavic, saj smo tega dela vajeni od doma, nekateri pa so tu delali že med počitnicami, zato so lahko vse druge spodbujali in jim pomagali. Kmalu sta minili slabi dve uri in morali smo končati z delom ter pospraviti za seboj. Zelo smo se razveselili obvestila, da smo očistili kar 550 kg paprik. Obljubili smo, da bomo druga dva dneva poskušali še več narediti, vendar ni šlo tako, kot smo mi želeli. Vedno počasneje smo delali. Paprike so bile slabše kakovosti, pa tudi na rokah so se vse pogosteje pojavljali žulji. Kratkočasili smo se s pripovedovanjem šal in drugih smešnih dogodkov. Kljub vsemu pa smo želeli, da bi čimprej končali delo in raje sedli k zvezkom in knjigam.

Bili smo razočarani, ker nam delo ni šlo več tako dobro od rok in kmalu smo zaključili. »Oh, končno! Saj bom invalid!« zaslišim glas sošolca. Začnemo se pomenkovati, da bi lahko več naredili, ko zvemo, da smo očistili 1309 kg paprik. »Saj to pa ni od muh!« smo si rekli. Pridobili smo si nekaj izkušenj, pa tudi kakšen »jur« bo padel v naše žepe. Marsikateri učenec bi lahko šel vsaj za dva dni delat v tovarno, pa bi videl kako to gre. Za spoznanje bogatejši smo se veselo vračali v domove in se z več volje posvetili učenju.

Saša Mejač
8. a. OŠ Toma Brejca

Nihče ne misli na nas upokojence

Že dolgo časa se želiva oglasiti v »Kamniški občan.« Sva upokojenki in stanujeva v Klavčičevi ulici. Od Klavčičeve do trgovine na Bakovniku je kar precej daleč in ravno zato piševa.

Tako lepo in prijetno bi bilo, da bi se lahko na poti do trgovine ustavili, posedli, odpočili. Kotiček nasproti vrtca na Bakovniku je kot nalašč zato. Žalostno je, da je takole zapuščen. Enkrat neredijo ograjo, drugič jo spet poderejo, sploh grdo delajo s prostorom, ki bi nam starejšim tako prav prišel. Ko bi se vračale iz trgovine, bi lahko malo posedle in se odpočile v senci.

Pa še nekaj, dosti nas je upokojencev v tem koncu, čepimo vsak v svojem stanovanju, a bi lahko malo pokramljali, se sprehodili in posedeli v parku. Veselje ne bi bilo samo za nas, ampak tudi za vnučke, ki imajo vrtec ravno nasproti. Izgled naše Klavčičeve ulice in mesta Kamnik bi bil lepši. Navsezadnje imamo za nasaditev in ureditev parka razlog. Tovariš Tito je delal in živel v Kamniku in njemu v spomin bi lahko uredili park in nasadili 88 dreves. Prav lepo bi lahko bilo. Meniva, da veliko ljudi v blokih, od otrok do nas starejših, pogreša takšne prostore za sprostitev. V Ljubljani sta Tivoli in Mostec vedno polna sprehajalcev, mi pa se v Kamniku nimamo kje sprehoditi in pokramljati.

Štefka Cerar
Kristina Magdič

Utrinki iz dela folklorne skupine

NOČ NA LJUBLJANICI

Sobotno popoldne. Na bregovih Ljubljanice je živahno kot na kakšnem sejmu. Videti je, kot bi ljudje na novo zaživeli. Prav tako so zaživele tudi stojnice ob kamnitem obzidju ob reki. Tam nekje je nekdo nanje položil vsakovrstno blago. Prstani in verižice iz cenenega materiala, bleščeče rdeče, bele, roza, modre uhane v obliki kvadratov, krogcev, trikotnikov... Veliko ljudi se ustavi pri stojnici in si ogleduje razloženo blago, le redko kdo pa seže v denarnico po nekaj tisočakov. Več denarnega prometa je ob stojnici z miniaturnimi pizzami in brezalkoholnimi pijačami. Očitno je vročina izsušila marsikatero grlo. Tudi bližnji lokali so zasedeni. Ob kozarcu hladnega piva in coca-coli z ledom in limono si gasijo žejo in preganjajo dolgčas mladi in malo manj mladi. Nikakor jim ni zoprno sedeti celo popoldne za isto mizo, saj lahko opazujejo ljudi, ki neprestano nekam hitijo, njihov pogled je uperjen ‚strogo naravnost'. Nekateri pa le s prikrito zavistjo pogledujejo proti gostom in si mislijo, »nekateri pa imajo časa na pretek«. Mogoče si ga bodo tudi oni vzeli pod večer, ko bodo opravila za njimi. Mogoče bodo tudi oni sedli v ta lokal in za spremembo enkrat opazovali mimoidoče. Nekoliko odmaknjeno od stojnic mladi fantje pripravljajo aparature in uglašujejo svoje instrumente. Do njihovega nastopa je še daleč, dovolj časa, da se jim nikamor ne mudi. Mimoidoče pa bo do takrat zabavala glasba z njihovega kasetofona. Melodije se spreminjajo, od dunajskega valčka do disko in rock and roll glasbe. Na reki Ljubjanici se mirno in enakomerno pozibava splav. Nekajkrat se mimo pripelje kak z lampiončki okrašen čoln.

V to nevsakdanjo in praznično podobo Ljubljane so se vključili tudi kulturni delavci. Na znani Šuštarski most so prišli s pesmijo in harmoniko pari v narodnih nošah. Na začudene in radovedne poglede sprehajalcev so se le hudomušno nasmejali, dekleta so pomahale z belo poškrobljenimi robčki, glas harmonike pa je privabljal ljudi na kup. Sredi mostu so se plesalci ustavili, oblikovali krog in razposajen vrisk je bil znak harmonikašu, da je zamenjal melodijo. Še en prešeren vrisk in plesalci so naredili prve naučene plesne korake.

‚Martinček., Martinček, lepo me poglej...' je pela melodija, ko je fant svoje dekle vrtel okoli sebe, dekle pa se mu je nagajivo smejalo.

»...lepo me poglej, potem bom pa tvoja za vekomej...«

»Zib, zib, zib, vstran, notri, vstran, en, dva, tri,... šest, sedem, zib, zib,...« tako so jim misli odletele nazaj na vaje, ko so se učili te korake; melodijo so imeli že dolgo v ušesih. Če se zmotiš, nikar ne obupaj in stoj na mestu, ampak poskušaj čimprej ujeti ritem in figuro, to je njihovo pomembno geslo.

Ljudi je vedno več. Sami so oblikovali nekakšen oder. Med njimi je vse oživelo, z nastopajočimi so vzpostavili domač odnos, ob dobro odplesani točki so bili nagrajeni z bogatim aplavzom. Kot odgovor na glasen vrisk plesalca se je tudi med gledalci našel nekdo in prešerno zavriskal. Kot bi bil to izziv za ostale, se je čedalje pogosteje slišalo vriskanje.

Morzolin, šuštarska, potrkana,... Plesi so se vrstili drug za drugim, ljudem je bilo tako srečanje s kulturnimi prireditvami všeč, saj si ne morejo vedno privoščiti in vzeti čas za obisk kakega kulturnega doma ali predstave. Saj ne da bi se folkloristi preveč utrudili, le pošteno vroče je bilo, zato so si zaželeli nekoliko počitka in osvežilne pijače. Priklon občinstvu je označil konec nastopa. Harmonika je utihnila, pravkar nastopajoči so se pomešali med publiko. »Od kot pa ste!« so jih spraševali. »Iz Kamnika.» »A t'ko!« »Kol'k' ste b'li luštni!« »Ja, iz Kamnika, Kamniška Bistrica smo...

Ob stojnicah so si pogasili žejo, si malo oddahnili in ugotovili, kako lepo in z veseljem je plesati, če veš, da gledalcem ples in izvedba ugaja. Če uživajo gledalci, se plesalci še bolj potrudijo.

Postavili so se v kolono, s harmoniko na čelu in se odpravili proti Zmajskemu mostu. Zavili so dol proti reki, na splav. Marsikdo od njih je pomislil, da jih čaka vožnja po Ljubljanici, vendar se je zmotil. »Pripravi se, rašplja!« »Kaj, a bomo plesal'?«

Harmonikaš se je postavil na zgornjo palubo. Prav tako dva para. Na spodnji palubi naj bi plesalo šest parov. Še preden so se oglasili prvi takti, so se zaslišali prestrašeni kriki, ploskanje in vzklikanje, ki je namenjeno možaku v kopalkah. Ta stoj na ograji Zmajskega mosta in glede v mirne valove pod seboj. Vsi čakajo na njegov skok. Kot fanfare se oglasi trobenta prisotne pihalne godbe. Znova spodbudno ploskanje. Še enkrat se oglasi trala, trala... in mož se požene v globino. Lep skok na glavo. Še en aplavz, potem se pozornost preusmeri na plesalce na splavu.

Še nikoli niso plesali na splavu, zato niso vedeli, kako stabilna so ta tla. Rašplja, ples, kjer so udarci zelo poudarjeni, pa jim je to kaj kmalu pokazal. Po treh korakih je en par na zgornji palubi obupal, in se raje pridružil kolegom, ki so sede opazovali in se zaradi močnega tresenja kar boječe držali drug drugega ali pa ograje. Tudi drugi par ni dolgo vztrajal. Splav se je pod udarci dvanajstih plesalcev na spodnji terasi še vedno močno tresel, zibal kot bi bila ena hujših neviht. Okoliški gledalci so s pridušenimi kriki potrjevali njihov strah. Edina sreča, da je ples kratek. Nato so se predstavili še s plesom, ki ga plešejo le oni in še to le takrat, kadar so gledalci zadovoljni in zagreti – pomeni nekakšno poživitev in sprostitev, tako za plesalce kot gledalce, ki se tako radi nasmejejo, kadar dekleta izza pasu potegnejo dolgo leseno kuhalnico, sedejo na fantov hrbet in ga ‚natepejo', ker se je s fanti pretepal na vasi. Oder na splavu je bil majhen, zato lažja poškodba, ki je doletela enega od plesalcev ni bila nič presenetljivega. Ko ga je dekle spravilo na kolena, se mu je na čelu zarezala majhna rana, ki jo je povzročil udarec z nogo. Veliko krvi ni bilo pretečene, brazgotina pa se pozna še danes. Folkloristi so zaključili svoj nastop; z vožnjo po Ljubljanici ni bilo nič, doživeli pa so nekaj novega. Znova so se postavili v kolono, znova so zapeli in jo mahnili za vodičem – na večerjo. V prijazni gostilni so se odžejali in podkrepili, pri mizi pa tudi zapeli. Gosti so kakšnemu znanemu napevu tudi pritegnili, nekateri pa so se namenili tekmovati v petju. Omizji sta se skušali v poznavanju slovenskih narodnih, in kdo ve, kdo bi prej ostal brez idej in glasu, če ne bi harmonikaš prekinil tekmovanja ‚pevskih zborov' s poskočno polko. Petja je bilo konec, podplati so jih znova zasrbeli, folkloristi so zaplesali med seboj, pomešali pa so se tudi z gosti. V gostilni se je razvila domačnost, bilo je prijetno, tako da so folkloristi kar neradi spet odšli na Šuštarski most, kjer naj bi še enkrat zaplesali.

Stemnilo se je. Stojnice so še vedno obložene, pijača se dobro prodaja, prav tako sladoled najrazličnejših okusov. Fantje od ansambla že nekaj časa igrajo. Prižgale so se luči, ki se zrcalijo v vodni gladini. Ljudje še vedno prihajajo. Nemalo so presenečeni, saj niso vedeli, da bo tu nastop kakšne folklorne skupine. To je zanje prijetno presenečenje. Nek gledalec stopi proti paru in se obrne proti plesalki.

»Ejga, a bova zaplesala?« Komajda mu dekle dopove, da ne more zaplesati z njim. Možak se umakne s svojim kolesom v množico. Očitno je prišel z maratona Franja. Plesalci ponovijo svoj nastop. Malo jih motijo le luči, ki tako zbegajo oči. Eden od plesalcev ima probleme, odpel se mu je gumb na hlačah, vendar tega ne opazi takoj. Med gledalci se zasliši smeh, ki se razleze tudi med nastopajoče. Tudi sam opazi, vendar nastop je nastop, zaradi odpetih hlač že ne bo šel z odra. Malo zadrege pa je kljub temu.

Ljudi je vedno več. Skorajda žal jim je, ker bodo zdaj zdaj zaključili s plesom. Še zadnji pozdrav gledalcem in njihov prispevek k pestrejši kulturni ponudbi prireditve Noč na Ljubljanici je bil končan.

Preoblekli so se. Zdaj so tudi sami postopali ob bregovih Ljubljanice. Stojnice. Glasba. Luči. Noč na Ljubljanici, 21. julija, 1984.

RIO ZA TURISTE

DANES ZVEČER OD 20. ure do 20.30 v RIU V LJUBLJANI PLEŠE FOLKLORNA SKUPINA »KAMNIŠKA BISTRICA« IZ KAMNIKA.« Tako nekako je ob petkih po radijskih valovih sporočal napovedovalec.

Namen je bil dober. Tako s strani organizatorjev, kot nastopajočih. V dogovoru je bilo rečeno, da v Ljubljani manjka neposrednega stika turistov s kulturo Slovencev, ena od teh vezi pa je ples oz. folklora. Petkovi večeri v restavraciji RIO naj bi bili namenjeni seznanjanju turistov z bogatim izročilom našega naroda. Vendar nekje se je zataknilo. Mogoče pri propagandi, vendar je to manj verjetno. Poglavitni vzrok je verjetno v izbiri prostora oz. ambienta, ki bi bil sicer primeren za podobne kulturne prireditve. RIO ima več ali manj stalne goste, le malo turistov pa zavije tja. To je sicer vprašanje in problem gostincev, pri organizaciji kulturnih prireditev pa bi morali organizatorji nameniti več pozornosti tudi izbiri prostora. Folkloristi so že velikokrat plesali na majhnem odru, vendar je vsa, četudi improvizirana dvorana, zaživela. Tedaj so plesalci dosegli svoj cilj. Gosti se začno zanimati za plese, noše ali skupino samo.

V RIU pa so gledalci, kolikor jih je sploh bilo, ploskali, vendar je šel večer mimo njih. Organizatorji bi bili dosegli svoj cilj, če bi izbrali manjši lokal, kjer bi se zbrali ljudje, ki jih to zanima, oz. bi bili ti večeri vključeni v turistično ponudbo hotelskim gostom.

GOSTJE IZ HOLANDIJE

Nekako drugače kot v Ljubljani pa so to načrtovali in izpeljali v Kamniku. Gostinsko podjetje Planinka je za svoje goste iz Holandije, ki so nastanjeni v Malograjskem dvoru, organiziralo večer slovenskih pesmi in plesov. FS »Kamniška Bistrica« rada pleša za holandske turiste, saj so bili vedno hvaležni gledalci. To vedo še od takrat, ko so sami gostovali v deželi tulipanov. Letos so se predstavili dvema skupinama gostov. Prvi večer je bil organiziran v Malograjskem dvoru, ravno v času evropskega prvenstva v nogometu, tako da nekateri gosti niso vedeli, zakaj bi se odločili. Drugi večer, zelo uspel, pa se je odvijal v kavarni Veronika. Kavarna Veronika je, kot se je izkazalo, zelo primerna za manjša družabna srečanja.

Kavarna je bila zaprta za zunanje goste. Za belo pogrnjenimi mizami in cvetjem v vazah, ki lepo dopolnjujejo arhitekurno podobo prostora, so sedeli v glavnem gosti srednjih let. Bilo jih je od dvajset do petindvajset. Ko je harmonikaš prvič potegnil svoj meh, so se razživeli, ko pa so se pojavili še pari v narodnih nošah, so drug drugemu prikimavali, češ, ni mi žal, da sem prišel, videti je, da bo lepo. V prvem delu so folkloristi zaplesali nekaj gorenjskih spletov; škoda le, da niso mogli sproti razložiti pomen vsakega plesa, kajti jezik jim je delal malo preglavic, vsaj v tistem uradnem delu. Medtem ko so si nastopajoči privoščili malo oddiha, je harmonika še vedno igrala. Dve Nizozemki sta se ob poskočni melodiji dvignili s svojih prostorov in se zavrteli. Tudi druge predstavnice nežnejšega spola so se opogumile in zaplesale med seboj ali pa kar s folkloristi. Nizozemce pa so pregovorile šele plesalke v narodnih nošah. Smeha ni bilo konec, fotografi so bili na delu. Odplesali so nekaj melodij, nato pa spet posedli in uživali v drugem delu nastopa, ki je bil obrnjen bolj na šegavo stran, posebno ples s kuhalnicami jim je bil všeč. S ploskom so nagradili vsakega, tudi tistega, ki se je zmotil, saj je bilo vse tako prisrčno in skorajda je bilo videti, kot bi bile napake in zmote naučene, vključene v program. Čeprav kvaliteta nastopa res ni bila najvišja, pa je bil to eden najbolj ‚luštnih' nastopov.

Posebna strast članov folklorne skupine po nastopih, ko so narodne noše že na obešalnikih, je igra ‚Rihtarja bit'. Koliko smeha je med opazovalci, se ne da povedati, prav tako ne, koliko bolečin med igralci. Holandski turisti so si igro dodobra ogledali, nekateri so celo sodelovali, tako da bo odslej tudi na Nizozemskem kdo tepen po lastni volji.

Četrtek, 16. avgust, 1984

Iz kronike »Folklorne skupine »Kamniška Bistrica«.

Marina Zver

Dragi bralci, spet smo med vami. V tem poletju smo za nekaj številk zaspali oz. smo si za zimsko branje nabrali nekaj gradiva. Vsi, ki vztrajate z nami, boste lahko opazili tudi neko spremembo. V eni prihodnjih številk pa bomo razkrili tudi odgovor na večno vprašanje, zakaj se ta rubrika imenuje ravno Radio Kamnik.

Trg

Osrednji trg v Kamniku dobiva svojo končno podobo. Veliko zanimanja so zbudili stebrički na trgu, ki imajo rahlo erotično podobo. V te namene so rezervirani že za nekaj mesecev naprej. Lahko pa služijo tudi za privez. Če bomo nanje privezali tiste, ki so v Kamniku za marsikaj odgovorni, jih je premalo, če pa bomo tiste, ki bodo zares tudi za kaj odgovarjali, pa jih je preveč.

Večer ljudskih godcev in pevcev

Ta večer je bil sila dobro zamišljen in tudi pripravljen. Zanj je poskrbel Franc Poljanšek, vodja folklorne skupine KS Kamniška Bistrica, ki je obhodil nič koliko domačij, da je pridobil nastopajoče: Iz Gozda nad Črno je prišla Brezovška družina, iz Javorij sta prišla Anton in mama Pavla Javornik. Plahutovi so prišli iz Briš nad Mekinjami. Svojo harmoniko je prinesla in nanjo tudi zaigrala Pepca Blejc iz Mengša. Ljudska pesnica in planšarica Kati Turk pa je prinesla darila in obilico dobre volje ter pesmi. Ne gre prezreti nastopajočih iz Most in rokodelcev, ki so prikazovali domača dela, ki pa so žal že skoraj izumrla. Čar tega večera je pokvarilo slabo ozvočenje. Organizator obljublja, da bo ta večer ponovljen v dvorani.

Umetniki, glasbeniki, diabetiki

Ob 80-letnici Stola je delavce zabaval ansambel MODRINA iz Kranja in pevec Pero Kunaver. Kot gost se je predstavil ***ALBERTO GREGORIČ,*** *ki je navdušil z izborom pesmi in s samo izvedbo. Alberto je sin Primorcev, ki so emigrirani v Argentino. Tam je tudi ugledal svet in preživel večji del svojega življenja. Zadnjih 10 let pa živi v Sloveniji. Ostal pa mu je argentinski temperament in glas, ki čudovito prepeva latinsko ameriške pesmi.*

Lulanje

Razen tega, da je bilo mesto v poletnih dneh sila živahno, je bilo tudi navkljub javnemu stranišču kar krepko polulano. Marsikatera ulica bi se v teh dneh lahko poimenovala »Urinova ulica«.

Oslica Nina

Kamniško zaspanost je prebudila tudi oslica z imenom Nina. Oslica pravi, da bo še prišla v Kamnik, kjer se je počutila sila domače in je njej dosti znanih podob lahko srečala. Morda jo moti le prehuda konkurenca.

Stojnice

Ob stojnicah, kjer so prodajali pijače in jedače, je bilo vedno polno obiskovalcev. Tako si gostinci kar zadovoljno manejo roke. Pohvalo je treba izreči gostišču pri »Bundru«, ki je na originalen, naš, slovenski način, opremilo svojo stojnico. Omeniti velja gorenjski voz in nekatere druge dekoracije. Poleg okrasa pa še ponudba domačih jedi, kot so domači ocvirki, klobase itd. Bravo!

Ko so pospravljali stojnice, je neka žena, ki želi ostati anonimna, svojemu možu takole dejala po končanem prazniku: »Če si že vse tri dni visel ob stojnicah, jim pa pojdi še pospravljat pomagat.«

Najlepši fantje

Ker je vse več deklet, ki dopisujejo v našo rubriko zaupne besede z željo, da srečajo princa svojih sanj, jim ponujamo rešitev. Pred vami je

slika kamniške godbe na pihala, ki kaže pestro ponudbo krepkih, pogumnih in šarmantnih glasbenikov.

Vsi so odhajali

Vsem oboževalkam sporočamo, da je 1. septembra zapustil fantovski stan poslednji iz obdobja Bitelsov – Maks Lavrinc. Vse izraze čestitk in žalosti sprejema društvo Copatarjev.

V to društvo se je včlanil tudi glasbenik iz Stranj Krt Dominik, ki sedaj tako igra, kot mu žena dirigira. Oba novopečena zakonca sta sila redko vidna na javnih mestih.

Alpska ženska smučarska reprezentanca

V Kamniku je bila na pripravah alpska ženska smučarska reprezentanca. Dekleta so se v Kamniku počutila sila dobro. Obiskale so tudi delavce Stola. Bile so sila navdušene nad sprejemom in proizvodnim programom ter iskreno čestitale vsem delavcem ob njihovem prazniku. Dekleta trdijo, da ima Kamnik veliko lepot, ki jih je vredno videti in tudi Kamničani niso od muh, kot trdijo. Bile so večkrat tudi v dobri družbi, kar potrjuje pričujoča slika (glej skrajno desno – Radio Kamnik).

Ob 15-letnici društva invalidov Kamnik

Dolgo sem razmišljal, kaj naj bi napisal ob jubileju društva; a ne zato, ker človek ne bi imel kaj napisati. Vendar je 15-letnica le obdobje, ko mora človek nekaj tehtnega in smiselnega povedati.

Pravzaprav to res ni tako dolgo obdobje. Vendar je bil med nami marsikdo pred 15 leti še zdrav in najbrž se nismo veliko menili oziroma smo v srcih nekoliko z usmiljenjem gledali na invalide. Danes pa smo tudi mi v vrstah ljudi, ki vidijo življenje tudi z nekoliko drugačne strani. Nekateri boste tem mislim dali svoje priznanje, nekateri ne. Ampak to ni bistveno. Resnica je da smo invalidi v vsakem primeru prikrajšani za zdravje, ki smo ga na tak ali drugačen način izgubili. Moj namen je, da se spomnimo tovarišev, ki so pred 15 leti zaorali ledino in ustanovili medobčinsko društvo invalidov Kamnik–Domžale. Ni jim bilo lahko, a so svoje delo uspešno začeli in nadaljevali do današnjega dne. Menim, da so svoje delo opravili humano in v skladu z normami, ki jim jih je družba narekovala.

Razumljivo je, da tudi pred leti, ko so bile zahteve članstva manjše, vedno ni bilo ugodno vsakemu posamezniku in to opažamo tudi danes. Pa ne zato, da bi danes manj delali, vendar roko na srce, smo žal tudi mi postali nekoliko bolj zahtevni in nenazadnje, njega dni smo imeli včlanjenih 300 članov v medobčinskem društvu, danes jih je prek 1200. Le malokatera delovna organizacija v Kamniku ima toliko zaposlenih delavcev, za tolikšno zaposlenost bi po sedanjih normah potrebovali vsaj 120 režijskih delavcev; nas pa je v izvršnem odboru 18 članov, ki se trudimo kar največ narediti. Zavedam se, da to ni najboljša primerjava niti opravičilo za morebitne nesporazume, ker o nedelu članov izvršnega odbora ne morem pisati.

Ko sem leta 1980 sprejel nalogo predsednika društva invalidov Kamnik, sem si zastavljal dvoje vprašanj. Sem za tako odgovorno nalogo sposoben in ne nazadnje, sem dovolj zdrav, da poleg službe lahko opravljam poslanstvo, ki mi je bilo zaupano? Moj strah je hitro splahnel, saj so bili v izvršnem odboru ljudje, ki so svojo odgovornost do invalidov pravilno razumeli. S spoštovanjem moram omeniti tovariša Slavka Novaka, člana izvršnega odbora društva, ki prihaja iz Motnika. V štirih leti je manjkal na sejah samo štirikrat (zaradi bolezni) – sej pa smo imeli preko 70. Njegova prisotnost na sejah bi bila lahko za zgled delegatom, ki se udeležujejo za družbo bolj pomembnih sej. V zadovoljstvo nam je tudi, da v tem mandatnem obdobju ni bilo seje, ki bi ne bila sklepčna.

Iz začetka mi je ostalo najbolj v spominu razvitje prapora. Marsikateri med nami je imel solze v očeh, da se nam je ta želja izpolnila in kot naloga uspela. Resnici na ljubo dvorana v kino Dom res ni bila polna, vendar program ob razvitju prapora zato ni bil nič manj kvaliteten. Socialistična zveza nam je z nasveti in tudi finančno pomagala. Ta akcija je bila tudi prelomnica v našem delu.

DI Kamnik je svoje delo preusmerilo iz prej predvsem izletniške tudi na kulturno dejavnost. Kdo se ne spominja proslav – akademij ob mednarodnem dnevu invalidov, za katere smo dobili priznanje tudi od strokovnjakov s tega področja, pa čeprav smo te proslave organizirali sami člani IO društva. Med nami pa ni nihče režiser, scenarist in kaj vem kaj še. Vsi smo se kot eden trudili, da nam bi kar najbolje uspelo. Aplavz nam je poplačal vloženi trud. Kar pa je bilo najpomemnejše, pridobili smo novo kvaliteto dela.

V našem društvu je včlanjenih prek 60 invalidov, ki so težko pokretni. Razmišljali smo, kako bi se jim najbolj približali, saj darilni boni ob novem letu le ni tisto, kar združuje invalide. Zato smo se lani odločili za izlet težko pokretnih invalidov. Izlet je potrdil, da smo na pravi poti. Smeh, radost in veselje so potrdili tisto, kar smo si najbolj želeli; to je, da si podobnih izletov težko pokretni še želijo. Vendar pa moram reči, da je to za člane IO izredno zahtevna naloga. Socialna komisija pa je našla svojo pot, katero mora nadaljevati in dopolnjevati tudi v bodoče, pa čeprav ni navzven to delo ne vem kako vidno.

V tem poročilu pa ne morem mimo najtežjih invalidov. Socialna komisija in IO društva jim skuša nameniti kar največ pozornosti, zato jih obiščemo na domu ali pa v skladu z našimi možnostmi omogočimo enotedensko bivanje v zdravilišču.

Tudi invalidi DI Kamnik smo aktivno sodelovali v razpravi o zakonu IPZ in dali tudi primerne pripombe. Široko organizirana javna razprava je nedvomno prispevala k temu, da je osnutek zakona doživel nekaj sprememb, seveda pa vseh ni bilo mogoče upoštevati zaradi različnih vzrokov, in nenazadnje tudi zaradi naših ekonomskih možnosti. V praksi so se že razčistile nekatere nejasnosti kot npr. možnosti predčasne upokojitve, možnost izenačitve delovne dobe med ženskami in moškimi so postale stvarnost ipd.

Splošno znana gospodarska situacija v Jugoslaviji nam je znana. Žal ugotavljamo, da je najbolj prizadela ljudi z nižjimi dohodki in sem sodimo tudi mi. Vendar moram povdariti, da invalidi trdno stojimo za prizadevnji celotne družbe k ozdravitvi tega stanja, pa čeprav je marsikateri od invalidov tudi zelo prizadet. Nekateri naši člani so svoje zdravje pustili v NOB, veliko pa v povojnem času, o času graditve naše samoupravne socialistične družbe na delovnih mestih. Vedno smo živeli za boljši jutri in tako živimo tudi danes. Vendar smatramo, da bi se mišljenje invalidov bodisi iz NOB ali invalidov graditve socializma moralo bolj upoštevati, saj smo enakopravni člani te družbe, v kateri živimo in katero nam zagotavlja tudi ustava. Razumljivo je, da vse več invalidov išče pomoč, informacije, pravne nasvete in podobno v naši pisarni. Nesmotrno bi bilo, če bi našteval vse primere. Vendar menim, da smo po svojih močeh marsikateri problem rešili v zadovoljstvo invalida in nas, pa čeprav je šlo za prednost pri premogu, kurilnem olju, drvah, za premestitev v DO in podobno. Tako za zadnji dve leti lahko ugotovim, da je naša pisarna imela vedno veliko obiska v uradnih urah. Konec, koncev tudi to je naše delo. Seveda pa ob tej priliki ne gre pozabiti pomoči širše družbene skupnosti kot na primer socialnega skrbstva, zdravstva in ne nazadnje komiteja za družbeno ekonomski razvoj pri SOB Kamnik.

Izletništvo je najveselejši del našega dela. Vendar zato ni nič manj odgovoren. Dolžan sem opravičilo vsem titim 480 prijavljenim izletnikom iz lanskega leta za izlet v tujino. Zakaj nismo šli? To vprašanje je marsikateri že zastavil. Povedati moram, da nihče ni bil pripravljen prevzeti odgovornosti za 480 ljudi. Sicer pa je še en razlog, lani tako dejanje ne bi bilo niti najmanj stabilizacijsko. Izleti v bodoče? Seveda bodo, to je naša tradicija. Nekateri boste vprašali: kje je program? Odgovorim vam lahko: programa ni. Nekatera društva najemajo pakete izletov in zaradi tega lahko načrtujejo celotni program izletov. Mi se trudimo v lastni režiji, res je to garanje, pa še vsi niso zadovoljni, vendar je cena tako le veliko nižja in dostopna invalidu, najbolj ogroženi pa bodo letos v skladu z našimi možnostmi enkrat šli na izlet zastonj. Zagotavljam, da bo cena zmerna in tudi obvetila bodo pravočasna zlasti za tiste, ki ne čitajo Kamniškega občana.

Ob 15-letnici društva smo organizirali pohod na Kamniško sedlo, žal zaradi slabega vremena akcija ni uspela, kot smo si želeli. A vendar se moram na tem mestu zahvaliti folklorni skupini Kamniška Bistrica, ki vedno sodeluje pri naših akcijah, za njihov »nočni skok« iz Kopra na Kamniško sedlo. Zares, pravi junaki so, zjutraj ob 4. uri so prišli v Kamnik in ob 10. uri so že bili na Kamniškem sedlu in nam ob zvoku narodnih viž zaplesali pravi gorenjski ples. Prisrčna hvala bajtarjem za pravi gorenjski ples. Prisrčna hvala bajtarjem za pravi gorski krst in ne nazadnje oskrbnici in gospodarju za razumevaje in spodbudo.

Omeniti velja še, da je društvo invalidov Kamnik prvo društvo v Sloveniji in v Jugoslaviji, ki ima računalniško vodenje svoje evidence. Seveda se moram zahvaliti za pomoč DO Stol in računskemu centru.

Republiška zveza Društva invalidov Slovenije je na svoji slovesni seji podelila priznanja za delo tudi članom DI Kamnik. Znak republiške zveze je prejel Vinko Mihelič, pisna priznanja pa: Slavko Novak, Milan Trojan, Franc Popit in Jože Vogrinec.

In, kje je kritika o delu? Resnica je, da človek težko kritizira samega sebe, vendar vam zagotavljam, da vse le še ni tako v redu, kot bi moralo biti, tudi to je del nalog za v bodoče.

VINKO MIHELIČ

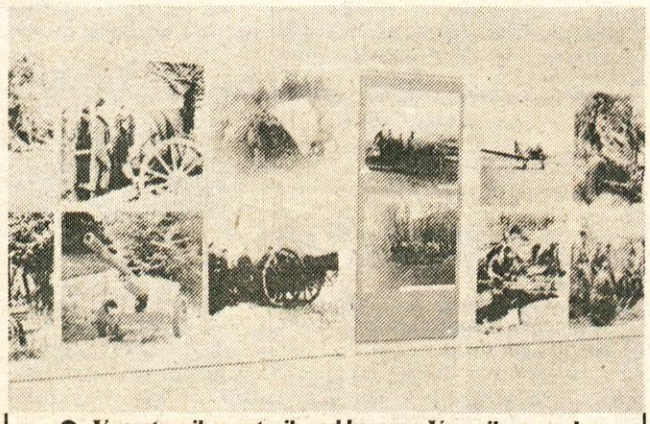

● ***V razstavnih prostorih nad kavarno Veronika so nedavno zaprli razstavo o partizanskem topništvu oziroma I. slovenski artilerijski brigadi, ki so jo odprli ob občinskem prazniku. Pripravil jo je odbor skupnosti I. SAB skupaj z Muzejem ljudske revolucije Slovenije. Razstavo so prvič predstavili v Novem mestu, septembra lani, kasneje pa tudi v Ljubljani, Postojni, Ilirski Bistrici, Slovenski Bistrici, Mariboru in Ribnici.***

Novosti v kamniški knjižnici

Krytufek, B.: Gojitev malih živali – Kmečki glas 1984
Erjavec, A.: Estetika in epistemiologija – Državna založba Slovenije 1984
Petković, A.: Gospodje in tovariši – Državna založba Slovenije 1984
Javoršek, J.: Bliskavice – Partizanska knjiga 1984
Cohen-Solal, J.: Spoznavajte svojega otroka – Mladinska knjiga 1984
Rožanc, M.: Nebesa – Mladinska knjiga 1984
Ustinov, P.: O meni – Založba Obzorja 1984
Salčić, Z.: Mikroračunarski sitemi – Svjetlost 1984
Alagić, S.: Principi programiranja – Svjetlost 1983
Pinget, R.: Sinko – Prešernova družba 1984
Bojc-Bidovec, F.: Ni neskončnih poti, Pisma sinu – Založba Borec 1984
Raabe, W.: Sladkosned – Prešernova družba 1984
Pelikan, J.: Praška pomlad – Založba Borec, Globus 1984
Bibič, A.: Zasebništvo in skupnost –.Delavska enotnost 1984
Lapierre, D.-L. Collins: Peti jezdec – Globus 1984
Matute, A. M.: Prvi spomin – Prešernova družba 1983
Gerlič, I.: ABC računalništva
Sušnik, F.: Folia scopoliana, Baldijan – Državna založba Slovenije 1984
Špiler, J.: Basic, Uvod v računalništvo – Samozaložba 1984
KUHAJMO z Burdo – Državna založba Slovenije 1984
Jerič, R.: Spoznavajmo akvarijske ribe – Kmečki glas 1984
BOLEZNI moških – Državna založba Slovenije 1983
Unamuno, M.: Tragično občutje življenja – Slovenska matica 1983
Dolenc, M.: Uporaba in higiena konj v SLO – Partizanska knjiga 1983
Kac, M.: Matematični priročnik, Logaritmi – Založništvo tržaškega tiska 1983
Sidikki, S.: Odrinjenci – Pomurska založba 1982
Evans, Ch.: Računalniški izziv – Globus 1984
Pelikan, J.: Praška pomlad – Borec 1984

PIK VINKOVCI
OOUR BORINCI
kiosk Kamnik

priporoča občanom nakup kvalitetne ozimnice v zabojih ali vrečah po naslednjih zmernih cenah:

jabolka: jonagold in ajdared po 60 din za kg; jonatan, zlati delišes in štayman po 45 din za kg; čebula 40 din; krompir igor 29 din; zelje 40 din in česen 180 din za kg.

Jubilej Eksperimentalne tkalnice

Trideseti jubilej so delavci Eksperimentalne tkalnice Kamnik proslavili v soboto, 29. septembra. Za to priložnost so mladinci njihove osnovne organizacije ZSMS izvedli prisrčen kulturni program; prav za ta paznik pa se je zbral tudi priložnostni pevski zbor in ubrano odpel dve narodni pesmi. Prisotne je pozdravila in povezovala program predsednica osnovne organizacije sindikata Eksperimentalne takalnice Milica Debevec. Zgodovino in sedanji položaj te delovne organizacije je predstavila predsednica delavskega sveta Anka Matičič:

Danes s ponosom ugotavljamo, da smo v zadnjih letih dosegli velike uspehe. A se moramo spomniti tudi stare tovarne na Zapricah in starih muzejskih strojev, s katerimi je nekaj entuziastov, na čelu z našim ustanoviteljem, pokojnim Franjem LIPOVCEM, poskušalo ponuditi Sloveniji in Jugoslaviji kreacijo in dizajn kot osnovo bodočega uspeha. Pot je bila težka, rezultati spodbudni, razvoj pa izredno počasen. Oddelek je plaval med željami in realnostjo. Želja po raziskavah je bila v tem obdobju močna, realne možnosti glede strokovnega kadra, opreme in zainteresiranosti družbe do takih raziskav pa pičle.

Tako je minilo dobrih 20 let v nedorečnosti, z nejasnim konceptom, z nedefiniranim in neizdelanim proizvodnim programom.

Nova ustava in pozneje Zakon o združenem delu so v letih 1976–1977 ponudili nove možnosti in nove priložnosti takratnemu oddelku Tekstilnega inštituta Maribor, da izplava iz poprečnosti. V teh letih je oddelek preživljal najtežje obdobje.

Brez definiranega proizvodnega programa, z muzejsko zastarelimi stroji, z zrahljanimi medsebojnimi odnosi oddelek ni bil sposoben niti za raziskave, niti za proizvodnjo.

V tem času se je na pobudo sindikata v oddelku začel dokončni obračun s preteklostjo. Začel se je postopek za ustanovitev novega tozda.

Z ustanovitvijo tozda in novim vodstvom smo začeli svojo najtežjo bitko. Takrat se je bolj kot kdajkoli prej pokazala solidarnost kolektiva, zaupanje in pripravljenost, da s skupnimi močmi premagajo težave.

Spremenil se je ves proizvodni program in začela se je težka borba za tržišče in kvaliteto. Poleg vseh težav, ki jih ni bilo malo, smo z vztrajnostjo in prizadevanjem uspeli v dveh letih vzpostaviti most zaupanja med Eksperimentalno tkalnico, trgovino in potrošnikom.

Naslednje faze modernizacije, gradijo novih proizvodnih kapacitet in ustanovitev svetovalno-prodajnega studija »IDEJA« smo izpeljali brez večjih težav.

Zavedajoč se tesne gospodarske situacije, smo usmerili vse moči v to, da svoje proizvodnje programe in poslovno politiko prilagodimo željam domačega in tujega tržišča. Pri tem se opiramo na nova dva največja partnerja: Svilanit in Gorenjska predilinica.

30 let je za nami; mi pa vseeno mislimo, da smo na začetku! Zato snujemo nove načrte, nove ideje in nove programe, ki jih moramo v obdobju, ki je pred nami, uresničiti.

Prisotne je pozdravil tudi direktor Slobodan Miladinović. V imenu družbenopolitičnih organizacij občine Kamnik je spregovoril sekretarka občinskega komiteja ZKS Jelka Tušar. Pohvalila je uspešen kolektiv in jim zaželela še nadaljnje uspešno delo.

Po kulturnem programu je predsednica DS podelila priznanja Eksperimentalne tkalnice: posebno jubilejno priznanje za 30-letno delo v DO sta prejela Franci Železnik in Anka Matičič;

– priznanje za 25, 26, 27 in 29-letno delo v DO so prejele: Janja Grošelj, Marija Turina, Milica Debevec, Vera Kepic, Jožefa Koncilja, Karmela Ogrinec in Štefka Kastelic;

– posebno priznanje kolektiva je prejel ing. Slobodan Miladinović, ker je s svojim znanjem, delom in idejami resnično veliko prispeval, da se je nekdanji oddelek Tekstilnega inštituta Maribor razvil v samostojno tovarno tekstilij za notranjo opremo in za uspešno vodenje DO.

Na slovesnosti so podelili tudi 6 jubiljenih nagrad in kot vsako leto skromno denarno nagrado upokojencem. V znak zahvale in priznanja za velik osebni prispevke za razvoj dobrih in uspešnih poslovnih odnosov med Eksperimentalno tkalnico in delovnima organizacijama Svilanit Kamnik in Gorenjska predilnica Škofja Loka je delavski svet Eksperimentalne tkalnice podelil predstavnikom obeh DO knjižna darila.

VERA MEJAČ

Komunalno podjetje in Alprem iščeta izhod iz zagat

Čeprav so rezultati kamniškega gospodarstva v prvem polletju ugodni, se je nekaj delovnih organizacij znašlo v težavah. Med njimi sta tudi Komunalno podjetje Kamnik, ki je zaključilo prvih šest mesecev z rdečimi številkami, in Alprem, ki se srečuje z motnjami v poslovanju. Obe delovni organizaciji sta pripravili načrt za izhod iz zagat, in ga predstavili izvršnemu svetu.

Komunalno podjetje navaja številne razlage za izgubo, ki znaša prek 6.000 dinarjev. Med njimi so nizke cene komunalnih storitev, ki že več let pokrivajo le enostavno reprodukcijo in vedno zaostajajo za dvigom cen materialnih stroškov. Pred časom je ta delovna organizacija prevzela v upravljanje športne objekte. Sredstva za pokrivanje stroškov leteh pa pritekajo po dvanajstinah, čeprav večji del stroškov nastane v prvi polovici leta, zato prihaja do motenj. Eden od glavnih vzrokov za nastale težave je žičniški sistem Velika planina, ki ga upravljajo, in kjer je edini prihodek prevoz potnikov. Cena prevoza namreč pokriva le 40 odstotkov stroškov in seveda ni ekonomska.

V Komunalnem podjetju predvidevajo, da bodo motnje v poslovanju odpravljene do konca leta, ker imajo že odobrene višje cene, dinamika odplačevanja pa bo rešila težave upravljanja športnih objektov. Več dela pa bo z odpravo problemov z žičniškim sistemom. Kljub vsemu menijo, da bi morali nadaljevati z obnovo dotrajane opreme, kupiti bi morali teptalni stroj, nameravajo pa tudi zmanjšati število nadur in upravno režijo ter izboljšati kadrovsko zasedbo. Kljub vsem ukrepom pa računajo, da bo potrebno zaradi neekonomskih cen še nekaj let dotirati Veliko planino. Izvršni svet je obljubil, da bo skušal najti nove vire za financiranje Velike planine, Komunalno podjetje pa mora skupaj s SIS RTC Velika planina pripraviti dolgoročni sanacijski program.

S težavami se srečuje tudi Alprem, ki sicer še ni zaplaval v izgubo, vendar s svojimi poslovnimi rezultati ni zadovoljen. V predsanacijskem programu so si zadali močno povečanje izvoza, ki naj bi čez štiri leta dosegel že 45 odstotkov prihodka. Nameravajo tudi spremeniti proizvodni program, o čemer se že pogovarjajo z nekaterimi tujimi partnerji. Spremenili bodo tudi sistem nagrajevanja, ki naj bi bil bolj stimulativen in naj bi preprečil odlivanje delovne sile.

MATEJA REBA

Otroci in mladina soustvarjajo prihodnost

Geslo, katerega razglaša UNICEF in svetovna unija za zaščito otrok, je bilo vodilna tema okrogle mize, ki jo je organizirala Občinska zveza prijateljev mladine (sreda 3. 10.) in s katero smo poskušali razjasniti probleme kamniških otrok in mladine ter z njimi njihove in naše prihodnosti.

Ob prisotnosti strokovnih sodelavcev osnovne šole F. Albrehta, VVO Antona Medveda, Centra za socialno delo, OSS Kamnik, osnovne šole s prilagojenim programom 27. JULIJ, Zdravstvenega doma Kamnik, ŠCRM in OZPM občine Kamnik, smo pogrešali OK ZSMS, OSOV in člane krajevne skupnosti, ki bi lahko nedvomno prispevali svoj delež k razpravi.

Že v uvodnem delu smo se prisotni strinjali z ugotovitvijo, da je potrebno organizirati še eno okroglo mizo na podobno temo, vendar naj bodo razpravljalci otroci, mladinci, ki bi lahko neposredno izrazili svoja opažanja in težave, s katerimi se srečujejo. Prisotni so se strinjali, da otroci in mladina v Kamniku imajo možnosti za koristno porabo svojega prostega časa. Vendar, kje tičijo vzroki za povečanje mladostniškega prestopništva in delikvence? Eden glavnih vzrokov je nedvomno vzgoja staršev. Koliko starši grešijo v vzgoji? Ali ob tem hitrem tempu življenja še najdejo prosti čas, katerega posvetijo svojemu otroku? Naj navedem primer iz vrtca: Mati pripelje otroka v ranih jutranjih urah v ustanovo in ga prepusti vzgojiteljici. Ponj se vrne popoldan do 16. ure. Če je otrok manjši, mora prej v posteljo, ker mora kmalu zjutraj vstati. Ali je tisti čas, ko ga pripelje domov, pa ko ga spravi v posteljo dovolj za vzgojo? Poraja se vprašanje, ali je institucija poklicana da vzgaja otroka? Mislimo da je. Vendar ali ga lahko vzgojiteljica ali varuhinja, ki ima na skrbi dvajset otrok, željnih novih znanj, usmerja in vodi? Pomisliti je treba tudi na varnost, kajne. Opažamo, da starši o tem ne razmišljajo preveč. Interes za otroka se pojavi šele takrat, ko je otrok v mali šoli. To je prepozno. Podobno je v osnovni šoli. Interes se kaže samo v prvem in kasneje še v osmem razredu, ko se otrok odloča za nadaljnje izobraževanje.

Nekdo od sodelujočih je dal odličen primer. Otroci v prvem razredu so dobili domačo nalogo, da jih starši odpeljejo na Stari grad in jim razkažejo okolico Kamnika. Rezultat je bil, da so domačo nalogo opravile tovarišice. Je to skrb staršev za vzgajanje otrok? Mislimo, da ne.

Pojavlja pa se še drug problem, ki je prisoten od osnovne šole pa tja do konca srednje šole. To so otroci dobro situiranih in družbeno izobraženih staršev. Kje tiči tu vzrok? Ali res ne najdejo malo prostega časa za svojega otroka? In kje je tu odgovornost družbe? Kaj lahko družba prispeva k vzgoji in izobraževanju? Obstajajo ustanove, ki imajo v svojih programih predvidena sredstva za organiziranje predavanj o vzgoji, o delikvenci, o narkomaniji. Ali ne bi pritegnili starše s kvalitetnimi predavanji, katere bi vodili strokovni delavci in kjer bi se najbrž marsikateri starši srečali s problemi, na katere naletijo pri vzgoji svojih otrok, vendar jim niso kos?

Pereč problem v kamniški občini so tudi otroška igrišča. Otroci imajo v Kamniku na razpolago sedem ali osem igrišč. Vendar, ali taka kot so, služijo svojemu namenu? Sprehodite se po Kranjski ulici mimo trgovine Market. Videli boste lično urejeno okolico bližnjega bloka, negovano travico z napisi: Ne hodi po travi, kozolec. Res pohvale vredno. Toda zakaj nekaj metrov proč otroško igrišče razpada? Ali se ne igrajo otroci iz »lepega« bloka tudi na igrišču? Ali je nemogoče najti skupaj s krajevno skupnostjo sredstva, ki bi zagotovila popravila ali obnovo igrišča? Smatramo, da bi to ne smel biti problem, če seveda hočemo nuditi otrokam vse najboljše. Igrišče je otroku le nekaj njegovega, kamor se umakne, ko je doma v napoto.

Na koncu smo naredili povzetek. Organizacije, ki imajo v svojih programih predvidena razna predavanja o vzgoji naj pritegnejo strokovne sodelavce in naj organizirajo širša predavanja in diskusije. Hišni sveti in krajevne skupnosti, ki imajo na svojem območju otroško igrišče pozivamo, da zberejo sredstva za obnovo ali popravilo otroških igrišč.

Zavedamo se, da je potrebno otroka vzgajati. Zato se moramo vsi v celoti potruditi, da zagotovimo lepšo in bolj razumevajočo prihodnost otrok. Kakšna je sicer naša vizija prihodnosti?

NIZ

Oktober, mesec požarne varnosti

Že več let zapored so slovenski gasilci preventivno dejavni v mesecu oktobru. Takrat vsi stanovalci že mislijo na bližajočo zimo ter s tem na mraz, ki spremlja ta letni čas. Marsikateri občan namesti provizorično gretje ter tako pločevinasto dimno cev spelje kar skozi okno. Iz nje izhaja dim ob zidu v strešno konstrukcijo, s čimer nastaja možnost za požar.

Jesenska žganjekuha je prav tako lahko vzrok za požar. Običajno postavijo pečice v bližini gospodarskih poslopij ali pa kar v njem. Dimnik je največkrat dolg pol do enega metra s kolenom. Vsakdo si misli, da je tako naredil vse za požarno varnost. Menijo, da se v nekaj dneh tako ne more nič zgoditi. Ko pa pridejo še dobri sosedi na pokušnjo nove kapljice, je vmes požarna varnost itak deveta briga. Enako je z namestitvijo brzoparilnika. Peč uporabljajo tja do novega leta. V tem času pa lahko pride do požara zaradi slabo speljanega dimnika. Meso in klobase damo v prekajevalnico na podstrešje. Te so večkrat lesene ali zelo površno protipožarno zgrajene. Ta prostor mora biti zidan z dobro tesnjenimi železnimi vrati in zračnikom, sicer pride prej ali slej do požara. Vsako leto so v naši občini po dva ali trije.

Zelo nevarne so plinske peči za gretje stanovanjskih prostorov, ki so brez dimnikov. Te potrebujejo v času gorenja kisik, ki ga v sobi prične sčasoma primanjkovati. Nadomesti ga CO (ogljikov monoksid), ki je človeku nevaren. Takih zastrupitev je vedno več. Ob uporabi teh vrst peči je treba urediti stalni in zadostni dotok svežega zraka.

Posebno pozornost naj gospodinje posvetijo vzdrževanju jeklenk s cevmi, tesnilom ter ventilom na štedilniku. Če začutijo značilni vonj butan-propan plina, naj takoj zaprejo ventil na jeklenki. Nato naj odklopijo cev in jeklenko postavijo na prosto (balkon). Z milnico lahko ugotovijo, kje pušča plin: na spojih, tesnilih, stikalih ali na cevi. Običajno je slaba dovodna cev, ki po dveh letih zastari. Dotrajana tesnila so velikokrat poškodovana, pa jih je treba zamenjati. To lahko storimo sami ali pa pokličemo strokovnjaka za plinske napeljave. S plinom se ni igrati. Komaj pred mesecem dni je na Veliki planini v planinski koči eksplodirala jeklenka zaradi neizpravnosti. Pri tem je bila huje in lažje poškodovana pet članska družina.

Za gašenje začetnih požarov imajo vsi stanovanjski bloki nameščene v vseh etažah ročne gasilske aparate. Ti so izvedba »S« ali »CO^2«. Na njih je opis in način uporabe. Učinkoviti so pri gašenju plinskih in električnih požarov. Pa tudi ostale vrste požarov lahko gasimo z njimi. Ko hodijo prebivalci mimo teh aparatov, naj si vzamejo vsaj minuto časa in prečitajo navodilo o njih uporabi.

V tovarnah je na stotine vseh vrst aparatov za gašenje požarov. Požarno varnostna komisija naj jih pregleda in zaposlene seznani o načinu dela z njimi.

Lani so gasilci v občini Kamnik naredili prek 2.000 preventivnih pregledov stavb in gospodarskih poslopij. Povsod, kjer so gasilci ugotovili razne napake, bodo letos opravili preverjanje. Uspehi tega res velikega dela so bili vidni že lani in letos, ko je bilo v naši občini manj požarov. Taka previdnost se zelo hitro obrestuje.

Oktobra bodo gasilci izvajali praktične vaje v industriji in na terenu. Tako bodo praktično preskusili svoje orodje in strokovno znanje. Dolžnost vsakega odraslega občana je, da vsaj v svoji hiši stori vse, da ne pride do požara. Če pa vkljub temu le zagori, nas pokličite po telefonu štev. 93, ali obvestite najbližjega gasilca.

JOŽE BERLEC

Mladinska knjiga in Matična knjižnica predstavljata

Teden otroka je nedvomno ena od mnogih priložnosti, ko otrok lahko pride v stik z dobro knjigo, primerno njegovi starosti. Letošnja razstava knjig, ki jo je kamniška knjižnica pripravila v sodelovanju z Mladinsko knjigo v razstavišču Veronika, prinaša širok izbor zanimivih del za mladino in tudi za odrasle.

Učenci naših šol so si z zanimanjem ogledali knjige za cicibane, pokukali v pravljice, največ časa pa so seveda posvetili knjigam za »velike« – enciklopedičnim izdajam, poljudnoznanstvenim delom, zbirki Kondor, itd.

Kasneje so pripomnili, da bi bilo dobro, če bi bile knjige opremljene s cenami, saj bi tako laže premislili, koliko oz. katero knjigo si lahko s svojimi prihranki privoščijo.

Eden od tistih, ki so se jim oči še posebno svetile ob napetih zgodbah iz zbirke Moja knjižnica, je čisto tiho pripomnil, da mora ob teh cenah dolgo hraniti denar za eno samo knjigo.

Žal je temu res tako, vendar pa je takšna pregledna predstavitev knjig odlično dopolnilo delu knjižnic in prizadevanjem vseh tistih, ki si želimo, da bi naši otroci prebrali čimveč dobrih in zanimivih knjig.

Skrb za bralno kulturo mladih ljudi bi morala biti trajna oblika vzgoje in obveznost staršev, učiteljev, vzgojiteljev in še koga.

I. H.

V 98. letu starosti nas ja zapustila nša draga mama, stara mama, tašča in teta

MARIJA NAGLIČ

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za izraze sožalja, poklonjeno cvetje in spremstvo na zadnji poti. Zahvaljujemo se tudi dr. Kocutarju in patronažnim sestram ZD Kamnik za požrtvovalno skrb in nego ter g. župniku za poslovilni obred.

Žalujoči: vsi njeni

Šmarca, Kamnik, Domžale

Zanimanje pa tako . . .

Ves teden pred petkom, 21. septembra, so številni plakati po mestu vabili na koncert Akademskega pevskega zbora FRANCE PREŠEREN iz Kranja. Gostovanje pevcev je bilo v okviru sodelovanja s Študentskim mešanim pevskim zborom iz Kamnika.

Žal pa je na dan koncerta gotovo postalo nerodno samemu, skoraj šestdeset članskemu mešanemu zboru iz Kranja, ob pogledu na tako maloštevilno publiko. Tudi nam, poslušalcem, so oči uhajale k vhodnim vratom v upanju, da so še kje v Kamniku tisti, ki bodo prišli prisluhnit lepi zborovski pesmi in bodo morda malce zamudili. Kljub deset minutnemu čakanju hvaležnih ljubiteljev petja ni bilo, z izjemo srednješolcev, pevcev študentskega pevskega zbora, gostiteljev kranjskega Akademskega pevskega zbora.

Kako veličasten je zbor, sestavljen iz trideset pevk in šestindvajset pevcev, ko se ti pojavijo na odru! In mi, poslušalci, zroč vanje s slabimi občutki v skoraj prazni hali Šolskega centra Rudolfa Maistra, ki vemo, da so vajeni tako številne publike! Napovedovalka je, ko je predstavljala zbor in njihova gostovanja doma in svetu, lepo dejala: ŽAL JE TO ZANIMANJE NA KULTURNEM PRIZORIŠČU PRESLABO OSVETLJENO Z ŽAROMETI KAMNIŠKE JAVNOSTI . . .

Koncert je kljub vsemu povedanemu izvenel v čudovit, kulturno doživet dogodek, tako sproščen in lep kot že dolgo ne. Strokovno in umetniško dobro pripravljen spored glasbe starih mojstrov, ki se je v drugem delu prelil v doživeto zapete slovenske ljudske pesmi, je maloštevilnim poslušalcem dal enkraten umetniški večer. Ploskanja ni bilo ne konca ne kraja; veljalo je vsem pevcem, predvsem pa odličnemu, mlademu zborovodji Tomažu Faganelu, ki si je pridobil vse simpatije poslušalcev.

Nisem glasbeni strokovnjak, imam pa rada zborovsko petje in lepo domačo pesem. Pa ne samo takrat, kadar nastopi LIRA ali kako drugo zveneče pevsko ime. Vprašujem sebe in druge, kaj nam še v današnjem svetu pomeni kultura, pa tistih bore malo kulturnih dogodkov, ki jih Kamnik sploh premore. Ali našo kulturo izkazujemo samo že na veselicah in ohcetih ali pa znamo prisluhniti tudi lepi, domači slovenski pesmi v dvorani?

Kljub številnim plakatom, ki so zgovorno vabili na koncert, nas je le peščica prisluhnila lepemu zborovskemu petju. Bomo res vsi skupaj v današnji dirki z življenjem postali roboti brez duše, srca, drugih občutij?!

ANKA HUBAD

Uspešno raziskovalno delo kamniških jamarjev

Že nekako sedem let je tega,kar je bilo tudi v Kamniku ustanovljeno jamarsko društvo. Začetni koraki so bili nekoliko negotovi, vendar so vsi vedeli, kaj hočejo. Povezali so se z nekaterimi drugimi jamarskimi skupinami v Sloveniji, prečitali nekaj literature o jamarstvu in kaj kmalu je bili uspeh tu. Predvsem odkritje Kamniške jame pod Zeleniškimi špicami je dalo tem neutrudnim fantom veliko poleta.

Kamniška jama je eno od resnično velikih odkritij v jamarstvu v Sloveniji. Večji del te jame je horizontalen in meri že več kot 1700 m. Poleg tega jamskega giganta so odkrili še več večjih in manjših jam v kamniški okolici. Zadnji veliki speleološki objekt, ki so ga odkrili kamniški jamarji, je globoko brezno, imenovano Jesenska jama na Kalcah.

Vse to je le del njihovega dela. Ena skupina kamniških jamarjev se je posvetila še drugim raziskavam v jamah. To skupino sta vodila Vido Kregar in študent biologije Raje Slapnik. Njihov cilj so bila pretežno raziskovanja po jamah v okolici Kamnika. Stalna raziskovanja so se začela že leta 1982. Polet tem raziskavam je dalo odkritje slepega jamskega hrošča, ki ga strokovno imenujemo Aphaenopidius. Ta rod je bil do tedaj znan le z eno vrsto iz jam Dobrovelj in Črete nad Mozirjem. To fantastično odkritje ima za domačo in svetovno znanost zelo velik pomen. Slepi jamski hrošč iz rodu Aphaenopidius je za znanstveni svet nova neopisana vrsta. Ker se sam strokovno bavim z jamskimi hrošči, bom to vrsto poimenoval v čast mesta Kamnik in kamniškim jamarjem. Nova vrsta hrošča se bo imenovala Aphaenopidius kamnikensis. To odkritje že sedaj odmeva med strokovnimi krogi v tujini in bo poneslo ime Kamnika in Kamniških planin ponovno daleč po svetu. Poleg te nove vrste smo takrat odkrili še novo podvrsto Anophthalmus eberus v Kamniški jami. V letih 1983 in 1984 so kamniški jamarji nadaljevali z intenzivnimi raziskavami v Kamniški jami in tudi v drugih jamah. Tako so najprej v Jami na Kalcah in kasneje tudi še v Kamniški jami našli dva samca nove vrste hrošča Anophthalmusa. Vrsta spada v skupino Anophthalmus hirtus, ki do sedaj strokovnjakom iz področja Kamniških planin sploh ni bila znana. Vrsto bom po vsej verjetnosti posvetil kolegu jamarju Vidu Kregarju in se bo strokovno imenovala Anophthalmus kregari.

Da ne bi tudi leto 1984 ostalo brez presenečenj v Kamniški jami, so mi letos v maju prinesli na Biološćki inštitut Jovana Hadžija ZRC SAZU, kjer delam, še drugo zelo veliko presenečenje. Po letu in pol rednih opazovanj v vseh letnih časih, se je v njihove pasti za jamske hrošče ujela nova vrsta iz rodu Orotrechus. Tako je bila to že tretja nova vrsta iz Kamniške jame. Za sedaj imamo le eno samico in bo za opis nove vrste potreben še samec. To bo marljivim fantom dalo nov polet, da bodo še naprej tako prizadevno raziskovali ta prelepi temni jamski svet. Novo vrsto bom poimenoval po mladem in obetajočem študentu biologije Rajetu Slapniku. Imenovala se bo Orotrechus slapniki. Ta vrsta je sorodna vrsti Orotrechus lučensis (imenovana po Lučah v Savinjski dolini), ki je bila opisana iz jame Trbiške zijalke pri Lučah. To vrsto sem letos po 50 letih ponovno našel, saj je bila znana le po opisanem samcu, ki je shranjen v muzeju v Münchnu. Tako sem lahko brez težav to novo vrsto iz Kamniške jame ločil od vrste, ki je bila ujeta pri Lučah.

Ta odkritja bodo imela v strokovnem svetu biologov in jamarjev velik pomen in odmev. So pa plod vztrajnega in marljivega dela kamniških jamarjev. Zahvalo sem zato dolžan vsem kamniškim jamarjem za tako uspešno sodelovanje. Upam,da bomo tudi v bodoče tako uspešno sodelovali in dosegli tako lepe znanstvene uspehe.

BOŽO DROVENIK

Zlata puščica

V meglenem nedeljskem jutru smo se starejši in mlajši kamniški taborniki odpravili na taborniško lokostrelsko tekmovanje v Ljubljano. Avtobus nas je pripeljal na prizorišče tekmovanja. Zeleno livado, mokro od jutranje rose, je oživljala množica tabornikov iz vse Slovenije.

Izza meglene zavese je kmalu posijalo prijetno jesensko sonce. Napeti loki, mirne roke strelcev so spuščale puščice drugo za drugo v pisane oddaljene tarče. Malo sreče, malo znanja in tehnike, pa so naše puščice pristale v bližini oziroma v središču tarče. Čas je hitro tekel. Tako se je nedeljsko dopoldne in z njim tekmovanje izteklo. Streljali smo po svojih močeh, eni bolje drugi slabše, toda vsi z dobrim namenom in veseljem.

DARJA
OBG Kamnik

Naj sončece sije al'dežek kaplja

Pionirji planinci OŠ Kamniškega bataljona iz Stranj smo že izdelali program dejavnosti za to šolsko leto in ga delček že uresničili.

Na 12. izletih oziroma pohodih, ki si bodo sledili iz meseca v mesec, si bomo z gibanjem v naravi nabirali telesno moč in zdravje ter spoznavali ožjo in širšo okolico.

Teoretično in praktično znanje pa bomo bogatili na predavanjih planinske šole, ki bo potekala v zimskih mesecih.

Septembra smo se udeležili shoda planincev pri Miklavžu na Gorjancih. Večino prostora v posebnem avtobusu smo zapolnili otroci in odrasli iz Stranj, saj je bilo v Kamniku prijavljenih le nekaj odraslih, a nobenega otroka. Ali mestni otroci nimajo radi planin? Se mar bojijo hoje? Morda pa jim starši ne dovolijo?

Nam je bilo lepo! Skozi okna smo opazovali prikupno pokrajino Dolenjske. Že od daleč smo zagledali televizijski stolp na Trdinovem vrhu. Iz vasi Gabrije smo hodili dve uri skozi mešane gozdove do Miklavža, kjer se je zbrala pisana množica planincev iz vseh koncev naše domovine in zamejstva. Celo sonce nas je nekajkrat pozdravilo skozi oblake, kot da se veseli z nami. Vožnja proti domu je prehitro minila, saj nismo mogli zapeti vseh narodnih psmi in popevk in povedati smešnic, katerim smo se nasmejali do solz.

Tudi letos bomo prehodili Pot spominov NOB Domžale. Tov. mentorica nam je že priskrbela VODNIKE in v soboto, 22. septembra smo že šli na prvi pohod. Čeprav je ves teden deževalo in tudi za ta dan niso bile vremenske napovedi obetavne, se nismo potuhnili in ostali doma. Do Maravč smo se pripeljali z rednim avtobusom in krenili proti Limbarski gori. V vasi Hrastnik smo v Vodnik odtisnili že drugi žig, se vpisali v debelo knjigo pohodnikov in hiteli dalje. Ves čas je rahlo rosilo, a kolona 33 malih junakov, ogrnjenih v pelerine vseh barv, je pogumno in vztrajno premagovala naporno pot. V gostišču na Limbarski gori smo imeli enourni počitek. Priboljški, ki so nam jih v nahrbtnike pripravile naše skrbne mamice, so zares teknili. Hiteli smo dalje in po debeli uri prišli do spomenika na Golčaju, kjer smo dobili že četrti žig. Pot nas je vodila še čez Doline na Trojane, kjer so že od daleč dišali krofi. Tisti, ki so imeli 27 din prihranka, so si kupili krof in ga s slastjo použili, nekateri pa smo požirali le sline, saj denarja, namenjenega za povratek, nismo smeli potrošiti. (Morda pa pridemo drugo leto na svoj račun).

Imeli smo ugodne avtobusne zveze, varno smo se pripeljali do Stranj in se zadovoljni razšli.

Pionirji planinci iz Stranj

Športno srečanje tekstilcev

Vsi, ki smo v Svilanitu zapisani športu in rekreaciji, vsako leto nestrpno pričakujemo tradicionalno športno srečanje med delovnimi organizacijami INDUPLATI, DEKORATIVNA in SVILANITOM, ki ga kratko in atraktivno imenujemo kar **troboj.** Udeleženci srečanja tekmujemo za prehodni pokal, ki ga v dolgoletni tradiciji še ni uspelo osvojiti v trajno last nobeni delovni organizaciji. Lani so si ga priborili organizatorji srečanja – Jaršani, zato smo se tudi letošnji organizatorji srečanja – Kamničani, trdno odločili, da bo pokal vsaj leto dni domoval v »Svilanitu«.

Kljub »žalostnemu« vremenu v tednu pred srečanjem športna vnema ni pojenjala, pojenjal pa je dež in jutro, 29. septembra je obetalo lep sončen dan, nalašč za prijetno športno srečanje.

»No, pa smo zopet tukaj,« so bili najpogostejši vzkliki ob stiskih rok športnikov »treh vetrov«, skrivni pogledi pa so ocenjevali, kateri »najboljši« tudi letos ne bodo manjkali v tekmovanju za osvojitev prehodnega pokala. Po cenjeni akademski četrti smo zapustili Svilanitovo dvorišče in se razkropili po vsem Kamniku: kegljači so se odpravili na kegljišče Planinka, šahisti v klubske prostore Društva upokojencev, strelci na strelišče v Kino dom Kamnik, igralci namiznega tenisa v telovadnico OŠ Tomo Brejc, nogometaši na igrišče pred šolo, odbojkaši pa so se namenili pomeriti moči kar na domačem, tovarniškem igrišču.

Tako je dopoldne minilo v prijetnem športnem vzdušju, ob bodrenju navijačev, ki jih je seveda imela največ domača, »Svilanitova« ekipa. Najbolj prijetno so presenetili nogometaši, ki so dolga leta zasedali častno zadnje mesto, letos pa so bili ob imenitnem »selektorju« in golmanu, ter še boljših igralcih, če verjamete ali ne – »zlati«. Sicer pa so bile tudi druge Svilanitove ekipe odlične: odbojkašice in odbojkaši so po pričakovanjih zmagali, imenitno so se odrezali kegljači in kegljačice, ki so se postavili na zmagovalno stopnico, čast namiznega tenisa pa so rešili naši fantje. Strelci in strelke so bili solidni in nas zadovoljili z zlato sredino, šahisti – mojstri pomikanja črno belih figur pa so le za pol točke izgubili prvo mesto.

Po vseh teh rezultatih ni težko uganiti, da je bila ekipna zmagovalka sobotnega srečanja ekipa SVILANIT. Lep prehodni pokal, ki že vrsto let nosi izročilo prijateljstva in sodelovanja iz rok v roke, iz tovarne v tovarno, bo res domoval vsaj leto dni v Svilanitu.

Bogatejši za prijetno športno srečanje smo se poslovili od udeležencev tekmovanja in si ob slovesu še zaklicali: NASVIDENJE PRIHODNJE LETO V »DEKORATIVNI« LJUBLJANA!

IVANA SKAMEN

Uspešen nastop karateistov

Konec septembra so se člani Karate kluba udeležili turnirja v DOMŽALAH. Tekmovali so v srednji in višji kategoriji, ter v katah. – ženske absolutna. Karate klub Kamnik sta zastopala samo dva tekmovalca ALAGIČ in STANIČ in sicer v višji kategoriji borbe.

Rezultati borb v višji kategoriji: 1. Vinko Kraševec (FORUM Lj.)

2. Sulejman ALAGIČ (KAMNIK), 3.–4. Vladimir STANIČ (KAMNIK)

V klubu delujeta dve skupini, skupina začetnikov, katere v skrivnosti karateja uvaja Stanič, ter skupina barvnih pasov, ki se pod vodstvom Alagiča pripravlja za udeležbo na tekmovanjih. V klubu razen članov trenirajo tudi dekleta in pionirji.

Vsi, ki jih zanima karate, si lahko ogledajo treninge v TVD Partizan v Mekinjah ob ponedeljkih in četrtkih od 20. do 22. ure.

KK

SMRTI

ŽIBERT Matjaž, učenec 3. raz. osn. šole iz Sidola št. 9, star 9 let
SMERDU Rado, profesor biologije iz Ljubljane, star 35 let
ZUPANC Maksimilijan, inv. upokojenec iz Šmarce št. 5, star 70 let
FAJGELJ Angela, družinska upokojenka iz Trnja 15, Železniki, stara 84 let
MATJAN Vera, uslužbenka iz Kamnika, Kettejeva 21, stara 44 let
BAVČAR Marija, osebna upokojenka iz Duplice, Jakopičeva 28, stara 84 let
KOČAR Marija, osebna upokojenka iz Podgorja 51, stara 62 let
GOLOB Ivana, osebna upokojenka iz Črne pri Kamniku št. 1., stara 75 let
GLUŠIČ Jože, osebni upokojenec iz Ljubljane, Tomačevo 55, star 79 let
KOROŠEC Kristina, inv. upokojenka iz Kamnika, Pot 27. julija 3, stara 54 let
JAMNIK Frančiška, druž. upokojenka iz Šmarce 113, stara 93 let

POROKE

NASTRAN Jože, avtoličar iz Češnjevka in
ŠINKOVEC Maja, tekstilni tehnik iz Komende
VRANKAR Danilo, gasilec iz Potoka v Tuhinju in
PESTOTNIK Majda, dijakinja iz Lok v Tuhinju
ŠKULJ Jožef, voznik viličarja in
VIRIJANT Jožica, delavka pri izdelavi povrtnin iz Gradišča
ŠTRITOF Anton, skladiščnik iz Kamniške Bistrice in
MUŽETIĆ Vita, tajnica iz Ljubljane
GRADIŠEK Jože, delavec iz Šmartna v Tuhinju in
ŠMIDOVNIK Pepca, šivilja iz Gradišča
ŽEBALJEC Rajko, strojni tehnik iz Kamnika in
HRIBAR Anica, knjigovodja iz Velikega Hriba
UGOVŠEK Alojz, elektrikar iz Kamnika in
JENKO Romana, zobna asistentka iz Kamnika
ŠTRITOF Janko, pomočnik barvarja in
KREMPL Irenka, študentka iz Kamnika

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in tasta

FRANCETA ZOBAVNIKA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in znancem za podarjeno cvetje, izraze sožalja ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala tudi pevcem za zapete žalostinke, g. župniku za poslovilne besede in pogrebni obred. Še enkrat vsem iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njegovi

Briše, avgusta 1984

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene in mamice

VERE MATJAN

iz Kamnika, Kettejeva 21

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih pomagali, izrekli sožalje, darovali cvetje in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti. Hvala sosedom in zdravstvenim delavcem, ki so ji med njeno težko boleznijo lajšali bolečine. Iskrena hvala kolektivu BIRO – SKG Kamnik in Rudniku kaolina in kalcita Kamnik za pomoč in razumevanje.

Žalujoči:

mož Jože, hčerki Vojka in Darka

Kamnik, septembra 1984

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, očeta in starega očeta

JOŽETA JEGLIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in njegovim ter naših sodelavcem za izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala pevcem Solidarnosti za zapete žalostinke, tovarišu Spruku za poslovilni govor in g. župniku za pogrebni obred.

Žalujoči: žena Marija, hčerki Andreja in Jelka z družino

Kamnik, septembra 1984

DOPISUJTE V KAMNIŠKI OBČAN

ljubljanska banka

POTROŠNIŠKI KREDITI ZA NAKUP PREMOGA IN OZIMNICE

LB – Gospodarska banka Ljubljana PE Kamnik odobrava v skladu z Uredbo o splošnih pogojih za potrošniške kredite in po sklepu IO GBL občanom tudi posojilo za nakup premoga domače proizvodnje ter ozimnice za dobo 10 mesecev po 47% obrestni meri in brez plačila lastne udeležbe v gotovini in sicer:

– za nakup premoga domače proizvodnje od 2000 do 50.000 dinarjev in

– za nakup ozimnice do zneska 40.000 dinarjev.

LJUBLJANSKA BANKA
GOSPODARSKA BANKA LJUBLJANA
POSLOVNA ENOTA KAMNIK

ABC Pomurka
TP »Kočna« Kamnik
TOZD Prodaja na debelo
Kamnik, Ekslerjeva 8

Obveščamo cenjene občane, da bo temeljna organizacija prodaja na debelo prodajala na Ekslerjevi št. 6 ozimnico:

1. jabolka:	
– jonatan	39,00 din
– zlati delišes, rdeči delišes	42,00 din
– ida red, jonagold, gloster	50,00 din
– neprvovrstna jabolka	20,00 din
2. čebulo à 10 kg	kg à 38,00 din
česen à 2.5 kg ali 5 kg	kg à 230,00 din
krompir à 30 kg	kg à 29,00 din

Prodajali bomo vsak delovni dan med 7. in 17. uro, v sobotah pa med 7. in 12. uro. Prodaja ozimnice bo trajala predvidoma do 20. 10. 1984.

Peter Fischer o nogometu

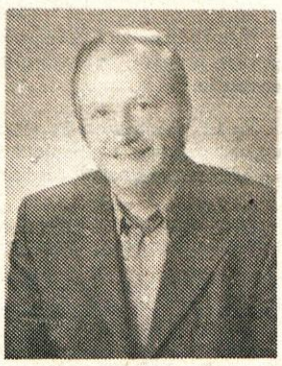

Ves gnev, ki so ga nekateri izražali ob neuspehih naših poklicnih nogometašev, se je za silo polegel. Eden od tistih, ki izraža veliko nezadovoljstvo nad razmerami v poklicnem nogometu, je naš sogovornik, ki pa je drugače zagrizen pristaš in delavec v nogometu.

Ko sva se pričela pogovarjati o njegovih prvih srečanjih z nogometom, mu je pogled zbežal nazaj in na obrazu je bilo zapaziti vedrino, zadovoljstvo. Peter prihaja iz Ljubljane. Tam se je tudi prvič srečal z nogometom; svojo pot je pričel v klubu Jadran Ježica iz Ljubljane, ki pa ne deluje več.

S 13 leti je igral v 1 moštvu pionirjev pri Odredu. Svojo aktivnost je ovenčal z nastopom v slovenski mladinski reprezentanci. S 17 leti je bil že v postavi I. moštva Odreda iz Ljubljane. Ognjeni krst je doživel v Osijeku na tekmi proti Proleterju. »To so bili časi, ko je bil nogomet spoštovan, ko so velika imena jugoslovanskega nogometa veliko pomenila in igrala nogomet z vsem srcem. Še se spominjam, kako sem takrat imel čast igrati ob Kostiču, Šekularcu, Jusufiju itd., legendah našega nogometa.« Po odsluženju vojaškega roka je še tri leta igral v Ljubljani in si ustvaril družino. Ponudila se mu je prilika, da v Kamniku dobi stanovanje in v Utoku delo. Prijel je za ponujemo možnost in sedaj je Utoku zvest že celih 20 let. Je eden tistih, ki so vztrajali tudi v najtežjih trenutkih Utoka. V Kamniku je nekaj časa še aktivno igral nogomet, kasneje pa se je posvetil trenerstvu. Slabo zdravje pa ga je prisililo, da je tudi to opustil. Vendar mu nogometna strast ni dala miru in svojo pot nadaljuje kot funkcionar v nogometu.

Pogovor je stekel o razmerah v nogometu v Kamniku. »Veliko je stvari, ki me zelo jezijo. Ena teh so tudi neurejene razmere v zvezi z upravljanjem športnih objektov. Vse športne objekte je v upravljanje prevzelo Komunalno podjetje Kamnik. A kljub temu nekateri posamezniki skrbimo, da je igrišče zadovoljivo. Ničkoliko ur prostega časa je vloženega. Potem pa se dogodi, da v Kamnik pridejo na priprave člani kakšnega kluba in trenirajo na igrišču, ki ga čuvamo. Seveda igrišče kaj kmalu postane »njiva«. Ob takih nerazumevanjih bi najraje vrgel puško v koruzo. A ko spet ugledam kopico pionirjev in mladincev, ki z veliko volje redno potrjujejo simpatijo do nogometa, postanem spet optimist.«

Tako vztraja pri nogometu z željo, da nekaj entuziastov ne bo ostalo samih.

Franc PESTOTNIK

Strelci drugi v Koprivnici

V soboto, 29. septembra je bilo Koprivnici IX. strelsko tekmovanje za pokal SZJ. Vsaka republika in pokrajina je imela pravico do ene nastopajoče 4 članske ekipe. Slovenijo so tokrat zastopali strelci iz Kamnika, ki so na republiškem prvenstvu SRS dosegli sicer II. mesto s samo dvema krogoma zaostanka za prvouvrščenimi – to je ekipa SD »Rajko Skapin«. Ekipo je sestavljala znana strelska družina MIHORKO, ki pa se je nastopu na tem tekmovanju odpovedala in zaupala kamniškim strelcem, da zastopajo Slovenijo. To lepo gesto je naša ekipa, na republiškem prvenstvu so nekateri naši strelci imeli slab dan, opravičila. Naša mlada ekipa v sestavi: Roman Radelj, Franci Zore ml., Janko in Sašo Podgornik je na tem prvenstvu dosegla zelo dober rezultat, najboljšega do sedaj od vseh nastopov slovenske ekipe na tekmovanih za pokal SZ Jugoslavije.

REZULTATI:
1. SD NOVI SAD 1429 krogov
2. SD KAMNIK 1424 krogov
3. SD M. TITO Sl. Brod 1422 krogov
4. SD ZVEZDARA Beograd 1411 krogov
5. SD ZEJNEL HAJDINI Priština 1373 krogov

Mladi kamniški ekipi za tak uspeh lahko samo iskreno čestitamo!

JANEZ TAJČ

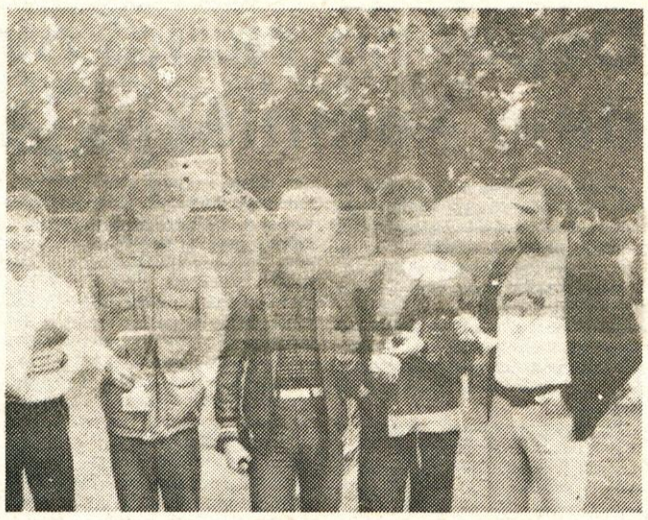

Ekipa kamniških lokostrelcev na mednarodnem tekmovanju v Mariboru (od leve proti desni: Sebastjan Ramšak, Blaž Jemec, Drago Desnica, Emil Andrejka in Boris Bratuž).

Tek na Stari grad

Novoustanovljeni Atletski klub Kamnik bo soboto, 13. oktobra, ob 15. uri pripravil prvi TEK NA STARI GRAD. Štart bo pred Izobraževalnim centrom Rudolfa Maistra v Novem trgu. Proga, dolga 5 km, bo potekala po makadamski cesti vse do gostišča na Starem gradu. Tekmovalke in tekmovalci se bodo pomerili v naslednjih kategorijah: mladinci, mladinke, člani, članice, veterani.

Organizator AK Kamnik bo za najboljše tri v vsaki kategoriji pripravil medalje, za naslednje tri diplome, poleg tega bo organizator poskušal zagotoviti tudi čim več praktičnih nagrad, ki jih bodo med udeležence teka razdelili z žrebom. Organizator bo za vse udeležence pripravil čaj in zagotovil prevoz opreme s štarta na cilj. Garderobe bodo v prostorih Izobraževalnega centra, prijaviti pa se bo mogoče še uro pred štartom na štartnem prostoru. Ob prijavi bo moral vsak nastopajoči poravnati tudi štartnino 100 din.

Ob vsem tem naj poudarimo, da vsak tekmuje na lastno odgovornost. AK Kamnik, ki skuša s tem tekmovanjem zapolniti praznino na tem področju v Kamniku, vabi na tek vse ljubitelje teka in rekreacije in pričakuje številno udeležbo, kar bi bila lepa spodbuda za bodoče delo.

Organizacijski odbor pri AK Kamnik

Dobri streli se vrstijo

Po daljšem poletnem premoru, ko ni bilo lokostrelskih tekmovanj, so kamniški lokostrelci septembra zopet nastopali na lokostrelskih turnirjih. Na tekmovanju za alpski pokal, ki je bilo kot vedno v Vintgarju pri Bledu, je v članski konkurenci osvojil 4. mesto Boris Jemec, v skupni razvrstitvi o točkovanju za alpski pokal pa je Boris osvojil 2. mesto, kar je lep uspeh. V Vintgarju sta lep uspeh dosegla mladinec Blaž Jemec, ki je v svoji konkurenci osvojil 2. mesto in Egon Štebe, ki je v kategoriji tekmovalcev s »coumpaund« loki osvojil 3. mesto. Septembra je bilo v Postojni državno prvenstvo v disciplini hunter +field, kjer so kamniški tekmovalci dosegli zelo dobre rezultate. To še posebej velja za Borisa Jemca, ki je osvojil naslov prvaka Jugoslavije v članski konkurenci in z rezultatom 810 krogov postavil nov rekord državnih prvenstev. Omenim naj, da je Boris tako prvi Kamničan, ki je postal državni članski prvak v tej disciplini, čeprav smo imeli prav v tej disciplini vedno dobre tekmovalce in tudi dobre rezultate. Na tem prvenstvu je Štebe v kategoriji »coumpaund« z 850 krogi osvojil 3. mesto, soliden pa je bil tudi Blaž Jemec, ki je v mladinski konkurenci osvojil 4. mesto.

V LK Kamnik zadnje čase posvečajo večjo pozornost tudi fita disciplini, ki je tudi na programu olimpijskih iger. V dvojni fita disciplini so člani LKK dosegli lep uspeh sredi septembra na mednarodnem tekmovanju v Mariboru. Tu sta se posebej izkazala Blaž Jemec z osvojitvijo prvega mesta med mladinci in Sebastjan Ramšak, ki je z odličnim rezultatom zmagal v pionirski konkurenci, kar je zelo lep uspeh tega obetavnega tekmovalca. V članski konkurenci je Drago Desnica osvojil 6. mesto, ekipa LK Kamnik v sestavi Desnica, Andrejka, Bratuž pa je osvojila 3. mesto, postavila je tudi nov klubski ekipni rekord v fita disciplini.

Sezona tekmovanj na prostem se počasi izteka, osnovna ugotovitev pa je, da imamo v Kamniku ta čas enega resnično vrhunskega tekmovalca, to je Borisa Jemca, ki nas ni letos niti enkrat razočaral. Poleg njega imamo nekaj tekmovalcev zveznega razreda kot so Drago Desnica, razvija pa se nov, res perspektiven rod mladih tekmovalcev, kot so:

Blaž Jemec, Ramšak, Klemenc in Jure Bratuž, ki so že pokazali svoje vrednosti in ki jih z načrtnim delom lahko vzgojimo v vrhunske tekmovalce. Uspehi mladih tekmovalcev pa so obenem tudi dokaz, da v klubu v tej smeri dobro delamo in da jih moramo omogočiti redno vadbo tudi v zimskem času.

–do–

Občinski kros

Lepo vreme nas je pozdravilo 29. septembra na prijetnem prizorišču letošnjega občinskega krosa. Prijetno vzdušje se je zrcalilo na tekmovanju željnih obrazih udeležencev. Vsa nestrpnost je minila, ko so se na trasi pojavili prvi tekmovalci. Letošnji kros je odlično izvedla, kot že dve sezoni prej, smučarska sekcija ŠD Jurij Libnik Stranje.

Rezultati krosa:

Mlajši mladinci (letniki 1968, 1967)
1. Golob Tomo; 2. Alpner Igor; 3. Močnik Metod

Mlajše mladinke (letnik 1968)
1. Smolnikar Ksenja; 2. Menčak Manja

Cicibani mala šola in VVZ
1. Hribar Marjan; 2. Sušnik Mitko; 3. Pogačar Uroš

Cicibanke mala šola in VVZ
1. Čevka Vanja; 2. Pavšin Nada; 3. Sušnik Vesna

Pionirji 1. razred
1. Zlatnar Damjan KB; 2. Kodra Jani NEV.; 3. Levak Gregor K. B.

Pionirke 1. razred
1. Grkman Valerija K. M.; 2. Resnik Nina F. A.; 3. Čebulj Jana K. M.

Pionirji 2. razred
1. Gradišek Marjan K. B.; 2. Ribič Gašper K. B.; 3. Pirc Pavel K. M.

Pionirke 2. razred
1. Bukovec Vesna F. A.; 2. Knavs Marija K. B.; 3. Močnik Gabrijela K. B.

Pionirji 3. razred
1. Lah Robert K. M.; 2. Brecl Andrej NEV.; 3. Zika Uroš F. A.

Pionirke 3. razred
1. Pančur Mija NEV.; 2. Škorjanc Mira F. A.; 3. Čebulj Hana K. M.

Pionirji 4. razred
1. Čevka Primož K. B.; 2. Šetinc Božo F. A.; 3. Žibert Albin F. A.

Pionirke 4. razred
1. Gradišek Urška K. B.; 2. Potočnik Marija K. B.; 3. Škorjanc Nataša F. A.

Pionirji 5. razred (letnik 1972)
2. Repnik Janez F. A.; 2. Šukurma Stanko K. M.; 3. Mlakar Miha F. A.

Pionirke 5. razred (letnik 1972)
1. Novak Darja F. A.; 2. Šinkovec Erika T. B.; 3. Slevec Marta K. B.

Pionirji 6. razred (letnik 1971)
1. Spruk Dominik K. B.; 2. Kus Janez F. A.; 3. Kukovič Peter F. A.

Pionirke 6. razred (letnik 1971)
1. Osolnik Barbara K. B.; 2. Sanabor Brigita F. A.; 3. Uršič Mateja K. B.

Pionirji 7. razred (letnik 1970)
1. Ščulja Darko F. A.; 2. Kern Primož K. B.; 3. Podjed Tine F. A.

Pionirke 7. razred (letnik 1970)
1. Hribar Nataša T. B.; 2. Zore Irena F. A.; 3. Brelih Neli F. A.

Pionirji 8. razred (letnik 1969)
1. Novak Rajko S. K.; 2. Prelog Roman K. M.; 3. Spruk Rok F. A.

Pionirke 8. razred (letnik 1969)
1. Spruk Nejka K. B.; 2. Horvat Tanja T. B.; 3. Lukan Saša F. A.

Članice (letnik 1965 do 1950)
1. Smolnikar Ksenja S. K.; 2. Hribar Nataša S. K.; 3. Antonin Adi A. K.

Člani (letnik 1964 do 1945)
2. Novak Franc A. K.; 2. Rokavec Marko A. K.; 3. Škorjanc Jaka A. K.

V skupni razvrstitvi je brez konkurence zmagala osnovna šola Kamniškega bataljona Stranje. To je bila tudi edina šola, ki je imela v vseh kategorijah po pet tekmovalcev.

Pridružite se kraljici športov

Po desetih, dokaj sušnih »atletskih letih«, se je v Kamniku spet zbrala peščica zanesenjakov in prišla na dan z idejo, da bi v Kamniku ustanovili pravi atletski klub. Ta njihov poziv je naletel na dokaj množičen odziv, saj se je že ustanovnega sestanka udeležilo enaintrideset bodočih članov. Med temi sem bil s svojimi dvajsetimi leti že pravi veteran, saj je bilo največ osnovnošolske mladine. To dokazuje, da zanimanje za atletiko v Kamniku nikakor ni zamrlo, saj so se predvsem mladi, prespektivni športniki najbolj ogreli zanjo. Zanje je postranskega pomena, kdo bo vodil treninge, kje in kdaj bodo vadili, glavno je, da treningi bodo.

Za vse, ki se sestanka niste uspeli udeležiti, atletika pa vas zanima, tale novica – **vsako sredo in petek od 16,30 dalje lahko nabirate kondicijo in sproščate odvečno energijo na kamniškem stadionu.** Boste videli, rezultati bodo prišli kar sami od sebe, seveda, če se boste športni panogi, ki vas zanima, resno posvetili. To pa ne bo težko, saj smo z delom v klubu že resno začeli.

Naj napišem še nekaj o naših načrtih in nalogah. Prva in morda tudi najvažnejša je privabitev novih športnikov v atletski klub Kamnik, kar pa nam bo v mestu s tako bogato športno tradicijo prav gotovo uspelo. K pridobivanju novih članov bosta gotovo pripomogli prireditvi, ki ju bomo organizirali v letošnjem letu. Prva bo na vrsti že čez slabih štirinajst dni; 13. oktobra bomo tekli na Stari grad in prepričan sem, da ne bo nikomur žal, saj je po mneju mnogih poznavalcev ta proga ena najlepših in najbolj slikovitih v Sloveniji. Že sedem dni kasneje pa bomo na osnovi rezultatov tega teka in občinskega prvenstva v krosu določili reprezentanco mesta Kamnik, ki nas bo zastopala na republiškem prvenstvu v krosu, ki bo 20. oktobra v Litiji. Držimo jim pesti, saj je vsako mesto, ki pošlje popolno reprezentanco na kros Dela, že vredno pohvale. Naj dodam še to, da Kamnik že vrsto let ni sodeloval na republiških krosih s popolno ekipo in je bil zaradi tega tudi vedno slabše uvrščen. Upajmo, da bo letošnje leto prelomno in da bo delo z mladimi atleti končno tudi v Kamniku dobilo večje razsežnosti. AK Kamnik se bo prijavil tudi za tekmovanje 8×11 km na Brdu pri Kranju ob Dnevu republike 29. novembra.

S tem tekmovalnim orisom pa nikakor nisem hotel predstaviti AK Kamnik kot strogo tekmovalni klub, saj je v njem dosti prostora tudi za občane, ki so že malce v letih in jih bolj veseli rekreacijska kot pa tekmovalna atletika. Marsikdo se ob branju teh vrstic sprašuje: »Kaj pa bodo delali pozimi, ko bo stadion poln snega in ko jih bo mraz pregnal v tople domove?« Tudi za take dvomljivce imamo pripravljen odgovor. Še pred prihodom prvih snežink nam bo na voljo enkrat tedensko kamniška športna dvorana, vsako sredo od 17. do 18.30 v kateri bomo ohranjali kondicijo tudi v zimskih mesecih. V načrtu imamo tudi tesno povezavo s ŠŠD, saj se zavedamo, da bomo največ članov pridobili iz vrst osnovnošolske mladine.

V uresničevanju nalog, ki smo si jih zastavili, nas bo podprla tudi ZTKO, saj je že seznanjena s programom našega dela v letu 1984. To je bil kratek oris dela v novo nastalem AK v Kamniku, o vseh dejavnostih v njegovi sredi in rezultatih športnih tekmovanj pa vas bomo sproti obveščali.

Za konec naj predstavim še funkcionarje našega kluba: predsednik Slavko Ponikvar, podpredsednik Boris Vučko, tajnik Marko Rokavec, blagajnik Božica Veršnik, gospodar Dušan Orehek, propagandist Janez Škorjanc, tehnični vodja Ivo Drolc, komisija za kadre Zdenka Kališnik in disciplinska komisija Janez Maleš.

AK Kamnik vabi k sodelovanju vse, ki imajo radi kraljico športov in lahko pomagajo pri razcvetu atletike v Kamniku.

MATIC ROMŠAK

OBVESTILO

Atletski klub Kamnik vabi vse zainteresirane, še posebno pa pionirke in pionirje, da se udeležijo organizirane vadbe vsako sredo in petek ob 16.30 uri na stadionu Prijateljstva v Mekinjah.

OBVESTILO

Smučarski klub Kamnik – tekaška sekcija vabi vse zainteresirane pionirke in pionirje, še posebno učenke in učence 4. in 5. razredov, ki imajo veselje do teka na smučeh, da se priključijo organizirani vadbi pod strokovnim vodstvom in se včlanijo v klub vsak ponedeljek, sredo in petek ob 17. uri na stadionu Prijateljstva v Mekinjah.

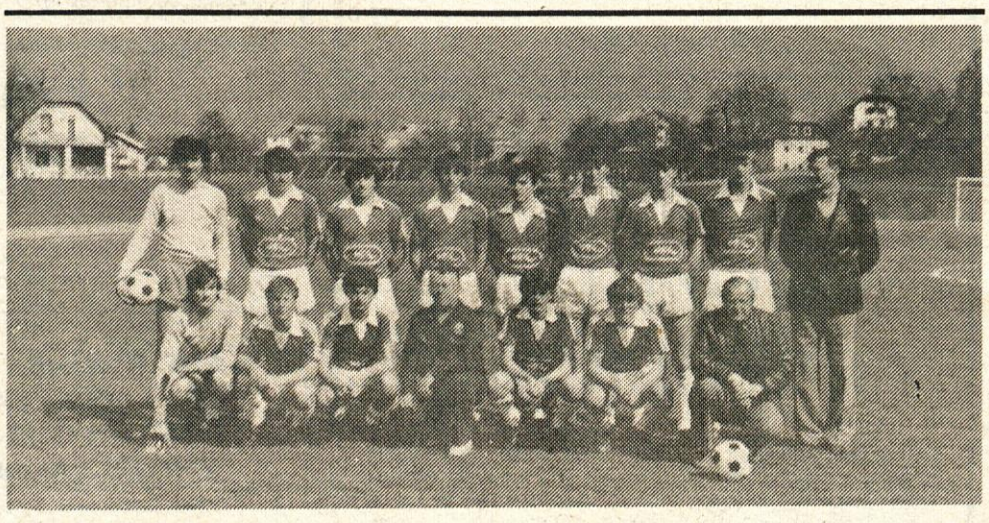

NK UTOK KAMNIK

Delavci Utoka letos praznujejo 60-letnico. Poleg prizadevanj za izredne poslovne uspehe, ki jih dosegajo, imajo posluh tudi za razvoj rekreacije v Kamniku.

Tako so se odločili, da prevzamejo pokroviteljstvo nad mladinsko nogometno ekipo, ki tekmuje v I. slovenski ligi. Seveda se takoj pojavijo tudi taki, ki izražajo nezadovoljstvo zaradi denarja, vloženega v nogomet. Te razprave so dobrodošle na višjih nivojih. Ko pa govorimo o NK UTOK Kamnik, je slika drugačna. V klubu se združujejo mladinci, pionirji in člani, ki del svojega prostega časa posvetijo aktivni rekreaciji. Nogomet ima v Kamniku tradicijo, a žal v zadnjem času opažamo, da je vse več tistih, ki so tej panogi obrnili hrbet. Vendar požrtvovalnost nekaterih, ki jih kot predsednik vodi Mirko Desnica, kaže lepe uspehe v I. slovenski ligi. V prejšnji sezoni beležijo 3. mesto, kar je lep uspeh in tudi zasluga trenerja Perhariča. Mnogi mladinci, ki so se izkazali kot uspešni nogometaši so svojo pot nadaljevali v V. selekciji STOL Kamnik Žal so potem kar prehitro pozabili svoje nogometne korenine in odšli v razne nogometne klube širom po Sloveniji. V mladinsko selekcijo NK UTOK pa prihajajo kadeti iz NK Virtusa, v bodoče bodo še iz Enotnosti in Komende.

Mladi nogometaši si letos delijo 1. mesto z ekipo NK Olimpija. To pa je že uspeh, ki ga je vredno podpreti. Tako razmišljajo tudi v UTOK Kamniku, zato so priskočili na pomoč.

PESTOTNIK FRANC

Tekmovanje veteranov

V organizaciji Občinske strelske zveze Kamnik, pod vodstvom sodnikov Jožeta Jerasa, Marjana Bajde in Romana Radeja je bilo v nedeljo 30. sept., strelsko tekmovanje, na katerem je nastopilo 27 strelcev, med njimi tudi veteranka Urška Janežič. V seriji 10 + 5 strelov z MK puško serijske izdelave so bili doseženi naslednji uspehi:

1. Ivan Podgornik 84 krogov, 2. Franjo Rihter 80, 3. Ivan Rihter 79, 4. Dominik Žagar 78, 5. Božo Matičič 76, 6. Florjan Šunkar 75, 7. Martin Movern 73, 8. Jože Ogrinec 70, 9. Avgust Iskra 68, 10. Albin Štrajhar 68 krogov.

Veteranka Urška Janežič 34 krogov.

Prvi trije strelci so prejeli za uspeh strelske medalje, svojo zlato medaljo, ki jo je tov. Podgornik na tem tekmovanju priborila pa je po razglasitvi rezultatov poklonil Lovru Belcu, ki je bil ustanovni član strelske družine »Franc Vidmar« pred 30 leti in je na tem tekmovanju zasedel zadnje mesto.

V streljanju na spominsko oz. slavnostno tarčo je vsak udeleženec dal po en strel, najboljši pa so bili naslednji:

Božo Matičič 10, Jakob Bergant 10, Ivan Podgornik 10, Jože Jeras 10, Ivan Rihtar 9, Marjan Bajde 9, Dominik Žagar 9, Florjan Šunkar 9, Peter Plevel 9, Ciril Simičar 9, Mirko Semeja 8, Urška Janežič 8, Roman Radej 8, Maja Jeras 7, Štrajhar Albin 7.

V prijetnem vzdušju je minilo še eno tradicionalno strelsko tekmovanje, ki pa je po dobrih rezultatih merilo kvalitete kamniškega strelstva.

JANEZ TAJČ

GLASILO SZDL OBČINE KAMNIK
Kamniški občan

KAMNIŠKI OBČAN, glasilo občinske konference SZDL Kamnik – Kamniški občan je aprila 1981 ob 20-letnici izhajanja prejel srebrni znak OF – Ureja uredniški odbor – glavna in odgovorna urednica Jana Taškar – tehnični urednik Franc Mihevc – strokovna sodelavka Vera Mejač – Izhaja dvakrat mesečno – Naslov uredništva: Kamnik, Tomšičeva 2, telefon 831-311 – tekoči račun pri OK SZDL 50140-678-57039 – Kamniški občan – Rokopisov in fotografij ne vračamo – Tiska ČGP Delo v Ljubljani.